

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

รถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๒๐/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
(ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)
(หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) เสนอโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล**หลักการ**

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ))
- (๒) กำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้ และกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้รถที่ยังมีได้จดทะเบียนได้ในบางกรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และเพิ่มมาตรา ๖/๑)
- (๓) ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งานและแก้ไขอำนาจในการยึดรถนั้น ให้เป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๓๗ และยกเลิกมาตรา ๓๘)
- (๔) ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘) และเพิ่มมาตรา ๔๖ (๙))

(๖) เพิ่มอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการออกหนังสือเรียกเจ้าของรถ หรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง (เพิ่มมาตรา ๕๗ สัตต)

(๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๖๑/๑ และมาตรา ๖๖/๖)

(๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม (เพิ่ม (๗/๑) และ (๗/๒) และแก้ไขเพิ่มเติม (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

(๙) กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่ม (๑๐/๑) ของ อัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ)

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติ บางประการเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบันที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมาก และสอดคล้องกับการใช้รถ ตลอดจนเพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้มีอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนด ในกฎกระทรวงที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ^๑

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ให้มีความหมายครอบคลุมประเภทรถ ที่กว้างขึ้น โดยไม่จำกัดลักษณะด้วยจำนวนที่นั่งและน้ำหนักของรถ และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์ ในปัจจุบันที่ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปทำให้รถที่ผลิตขึ้นใหม่มีน้ำหนักตัวรถที่เพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” และร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ))

๒.๒ กำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้รถที่ยังไม่ได้ จดทะเบียนได้ในบางกรณี เพื่อเป็นทางออกให้แก่ผู้ที่มีความจำเป็นต้องใช้รถดังกล่าว ในระหว่างที่ยังไม่ได้ จดทะเบียนได้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๖/๑)

^๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....” ๒๕๕๔. (อัดสำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

(ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

๒.๓ ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และแก้ไขอำนาจในการยึดรถนั้น ให้เป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน เพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคสอง ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และร่างมาตรา ๙ ยกเลิกมาตรา ๓๙)

๒.๔ ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถนั้น เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวซึ่งประสงค์จะขอใบอนุญาตขับรถชนิดอื่น สามารถมาขอเปลี่ยนชนิดใบอนุญาตขับรถดังกล่าวได้โดยไม่ต้องรอให้อายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวของตนสิ้นอายุลงเสียก่อน (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถว่าต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตขับรถ นอกเหนือไปจากการถูกยึดใบอนุญาตขับรถ เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงที่ใกล้เคียงกัน และให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีสามารถมาขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า ในกรณีที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถไปแล้ว ผู้ที่ถูกเพิกถอนดังกล่าวจะมีสิทธิขอรับใบอนุญาตใหม่ได้เมื่อใด อันจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลมิให้ถูกกระทบเกินสมควร (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘) และร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๔๖ (๙))

๒.๖ เพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการออกหนังสือเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อให้การตรวจสอบและควบคุม กำกับดูแลผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือกระทำความผิดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๕๗ สัตต)

๒.๗ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๖๑/๑ และมาตรา ๖๖/๖)

๒.๘ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่ม (๗/๑) และ (๗/๒) และร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติม (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

๒.๙ กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่ม (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ)

๒.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับรถยนต์ส่วนบุคคลที่ได้จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๒๑) และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับรถที่ถูกยึดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เจ้าของรถมาขอรับคืนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถไว้แทน ถ้าพ้นระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้วเจ้าของรถยังไม่มาขอรับคืน ให้ขายทอดตลาดรถนั้น (ร่างมาตรา ๒๓)

๓. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ

จากเหตุผลในการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ กรณีมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) ดังนี้

๓.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

(๑) ปัจจุบันรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลได้รับความนิยมและมีการใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นรถเอนกประสงค์และราคาไม่สูงมากนัก ซึ่งกฎหมายว่าด้วยรถยนต์กำหนดน้ำหนักต้องไม่เกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัม แต่ข้อเท็จจริงในปัจจุบันการผลิตรถยนต์ดังกล่าว มีน้ำหนักใกล้เคียงกับ ๑,๖๐๐ กิโลกรัม หรือเกินกว่า ๑,๖๐๐ กิโลกรัม เมื่อใส่อุปกรณ์เสริมต่างๆ เช่น หลังคา หรือเสริมกระบะเพื่อใช้บรรทุกของ ก็จะทำให้น้ำหนักเกินกว่า ๑,๖๐๐ กิโลกรัม ซึ่งมีผลทำให้ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก จึงเกิดข้อขัดข้องในทางปฏิบัติในการรับจดทะเบียน

(๒) การกำหนดน้ำหนักดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการออกข้อกำหนดหรือข้อบังคับต่างๆ เพื่อความปลอดภัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

(๓) เพื่อเป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาประดิษฐ์คิดค้นรถรูปแบบใหม่ๆ และกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เพื่อจัดเก็บภาษีรถรูปแบบใหม่ๆ ที่มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้น^๒

(๔) เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสม และกรณีมีความจำเป็นต้องแก้ไข ปัญหาการใช้รถโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายในกรณีต่างๆ ให้สามารถกำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนได้อย่างเหมาะสม

(๕) เพื่อเป็นทางออกให้แก่ผู้ที่มีความจำเป็นต้องใช้รถในระหว่างที่ยังไม่ได้จดทะเบียน จึงสมควรกำหนดให้มีการอนุญาตให้ใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียนในบางกรณี เช่น รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ รถที่ใช้ในกรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

(๖) เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงประเภทใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวเป็นชนิดส่วนบุคคลเกิดความต่อเนื่อง กล่าวคือ ประชาชนผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวสามารถขอเปลี่ยนชนิดใบอนุญาตขับรถได้ โดยไม่ต้องรอให้อายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวดังกล่าวสิ้นอายุลงเสียก่อน ซึ่งการปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวให้มีอายุ ๒ ปี เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวซึ่งประสงค์จะขอใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นมีคุณสมบัติที่จะสามารถมายื่นขอรับใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นได้ โดยไม่ต้องรอขอต่ออายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวก่อน ดังเช่นปัจจุบัน

^๒ กระทรวงคมนาคม, “คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย,” ๒๕๕๕. (อ้างสืบมา)

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

(ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

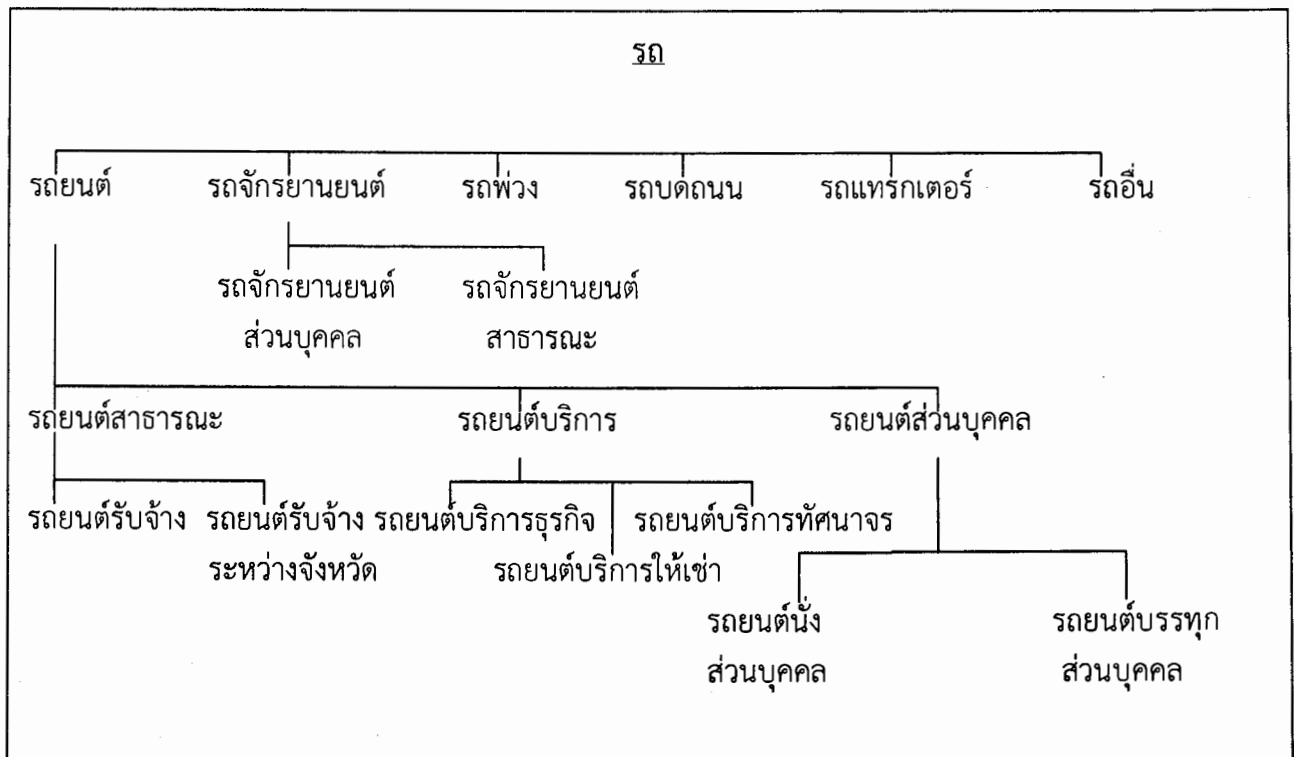
(๗) เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่ชัดเจนว่าผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถสามารถขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้เมื่อใด จึงกำหนดให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี มีสิทธิขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ อันเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลไม่ให้ถูกระทบเกินสมควร

(๘) เพื่อแก้ไขปัญหาการควบคุมกำกับดูแลเพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มอำนาจผู้ตรวจการและนายทะเบียนให้มีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถ มีอำนาจออกหนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง

(๙) เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓.๒ ประเด็นข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

(๑) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดประเภทของรถที่ต้องจดทะเบียนไว้ ดังนี้

ในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดบทนิยาม “รถยนต์ส่วนบุคคล” ไว้ดังนี้
“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน

(๒) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า

ฯลฯ

ฯลฯ”

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) ได้แก้ไขบทนิยามดังกล่าว ในร่างมาตรา ๓ เป็นดังต่อไปนี้

““รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

(๒) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดกรณีข้อยกเว้นให้สามารถใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ ดังนี้

มาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดข้อยกเว้นให้สามารถใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ได้ ในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) การใช้รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการที่คนاجر หรือรถจักรยานยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว

(๒) การใช้รถยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว โดยมีข้อความแสดงไว้ที่รถนั้นให้เห็นได้ง่ายจากภายนอกกว่าใช้ในกิจการส่วนตัว

(๓) การใช้รถยนต์สาธารณะบรรทุกของที่ติดตัวไปกับผู้โดยสาร

(๓ ทวิ) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล

(๔) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) ได้แก้ไขมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ) ในร่างมาตรา ๖ เป็นดังต่อไปนี้

“(๓/๑) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัม เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

จากการศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวพบว่าในการแก้ไขบทนิยามของ “รถยนต์ส่วนบุคคล” ได้มีการตัดความในส่วนของจำนวนที่นั่งของรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและน้ำหนักของรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลออกไป ซึ่งหากจะมีการใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคลได้นั้น รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลนั้น จะต้องที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัม ซึ่งเข้าช้อยกเว้นให้สามารถใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ได้ ตามที่ได้กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๖ นอกจากนี้ การใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลก็เข้าช้อยกเว้นให้สามารถใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ได้เช่นเดียวกัน

อนึ่ง จากการศึกษาจากกฎกระทรวงกำหนดลักษณะ ขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์และของรถที่จะรับจดทะเบียนเป็นรถประเภทต่างๆ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดเกี่ยวกับลักษณะ ขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์ และของรถที่จะรับจดทะเบียนเป็นรถประเภทต่างๆ ไว้ดังต่อไปนี้

รถยนต์ส่วนบุคคล

(ก) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน ต้องมีความกว้างไม่เกิน ๒.๕๕ เมตร ความยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร ความสูงไม่เกิน ๔ เมตร กรณีที่รถมีความกว้างไม่เกิน ๒.๓๐ เมตร ให้มีความสูงได้ไม่เกิน ๓.๒๐ เมตร

(ข) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ต้องมีลักษณะและขนาดเช่นเดียวกับ (ก) และต้องมีความสูงภายในไม่น้อยกว่า ๑.๖๐ เมตร เว้นแต่รถนั้นมีความยาวตลอดช่องทางเดินไม่เกิน ๒ เมตร ความสูงภายในจะน้อยกว่า ๑.๖๐ เมตร ก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร

ในกรณีที่รถมีแถวที่นั่งติดกับประตูทางขึ้นลงและแถวที่นั่งนั้น มีที่นั่งเรียงติดต่อกันไม่เกินสามที่นั่ง เมื่อวัดในแนวตั้งจากส่วนต่ำสุดของเพดานรถถึงกึ่งกลางของเบาะที่นั่งแต่ละที่นั่งต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๙๐ เซนติเมตร

(ค) รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ต้องมีความกว้างไม่เกิน ๒.๕๕ เมตร ความยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร ความสูงไม่เกิน ๔ เมตร กรณีที่รถมีความกว้างไม่เกิน ๒.๓๐ เมตร ให้มีความสูงได้ไม่เกิน ๓ เมตร ส่วนยื่นท้ายต้องไม่เกินสองในสามของช่วงล้อ เว้นแต่ตัวถังส่วนที่บรรทุกเป็นกระบะบรรทุกส่วนยื่นท้ายต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของช่วงล้อ

(ง) รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล ต้องมีความกว้างไม่เกิน ๒ เมตร ความยาวไม่เกิน ๔ เมตร ความสูงไม่เกิน ๒ เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกัน ไม่เกิน ๖๖๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

ส่วนยื่นท้ายของรถตาม (ก) และ (ข) ต้องไม่เกินสองในสามของช่วงล้อและไม่เกินกึ่งหนึ่งของช่วงล้อ สำหรับรถที่มีทางขึ้นลงของผู้โดยสารด้านท้าย

ความสูงของรถตาม (ก) (ข) และ (ค) ต้องไม่ทำให้รถมีการทรงตัวได้น้อยกว่าเกณฑ์ที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) ในร่างมาตรา ๓ กำหนดให้ “รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก นั้น เนื่องจากการจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคลดังกล่าว จะเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ขึ้นอยู่กับความกว้าง ความยาว และความสูงของรถยนต์ มากกว่าการกำหนดจำนวนที่นั่งหรือกำหนดน้ำหนักรถยนต์ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขสำคัญว่าต้องมีได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก หากทว่า การที่ไม่ได้จำกัดน้ำหนักของรถยนต์ส่วนบุคคลไว้ในบทนิยามของ “รถยนต์ส่วนบุคคล” ดังกล่าว จะมีผลทำให้ “รถยนต์นั่งส่วนบุคคล” และ “รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล” จะมีจำนวนที่นั่ง และน้ำหนักเท่าใดก็ได้ โดยไม่ถูกจำกัดอีกต่อไป

(๓) กรณีมีข้อสังเกตในการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล โดยที่ไม่มีการจำกัดน้ำหนักของ “รถยนต์ส่วนบุคคล” ดังนี้

กรณีที่ไม่มีการจำกัดน้ำหนักของ “รถยนต์ส่วนบุคคล” ไว้ จะมีผลทำให้รถชนิดใหม่ อาทิ รถ ATV (All-Terrain Vehicle) ที่เน้นการใช้งานแบบสมบุกสมบัน สามารถลุยและบรรทุกของหนักๆ ได้นั้น สามารถจดทะเบียนในใช้บนถนนได้ ซึ่งรถประเภท ATV ทุกประเทศทั่วโลก ไม่อนุญาตให้นำรถประเภทนี้มาใช้บนทางสาธารณะ เพราะเป็นรถที่อันตรายและสถิติการเกิดอุบัติเหตุสูงมาก แม้ว่าจะวิ่งอยู่ตามท้องไร่ท้องนาก็ตาม ซึ่งหากมีการผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ ประเทศไทยจะนับเป็นประเทศแรกของโลก ที่อนุญาตให้รถประเภทนี้ จดทะเบียนและวิ่งบนทางสาธารณะได้เหมือนรถจักรยานยนต์ และรถยนต์ทั่วไป หลังจากที่มีความพยายามในเรื่องนี้เป็นเวลานานเกือบสิบปี^๓

^๓ เว็บไซต์ thailandssusu.com, “กรม.อนมัติ แก้ไขร่าง.พ.ร.บ.รถยนต์ ๒ ฉบับให้รถ ATV วิ่งบนท้องถนนได้ [นำเสนอดีเนอะ],” <<http://www.thailandssusu.com/webboard/index.php?topic=218694.0;wap2>>, มกราคม ๒๕๕๕.

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
(ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) เสนอโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งได้ใช้อำนาจหน้าที่ของ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กันยายน ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายรัช ฆาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภางศ์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ชรวงคร	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลฤดี น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ กับร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว	๙
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
- ความจำเป็นในการตรากฎหมาย.....	- ๑ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	- ๗ -
- หลักเกณฑ์การปรับปรุงน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	- ๑๓ -
- ข้อมูลน้ำหนักรถเปล่าของรถยนต์กระบะบรรทุกที่จดทะเบียน กับกรมการขนส่งทางบก	- ๑๖ -
- สถิติการออกใบอนุญาตขับรถ จำแนกตามแบบใบอนุญาต ไตรมาส ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗	- ๑๘ -
- สถิติจำนวนรถใหม่ (ป้ายแดง) ที่จดทะเบียนโดยแยกยี่ห้อรถ ประเภทรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (รย. ๓) ทั่วประเทศ ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗	- ๒๐ -
- จำนวนรถที่จดทะเบียนสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗	- ๒๒ -
ภาคผนวก	
- พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	(๑)
- ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)	(๔๗)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(๕๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
(ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)
(หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล) เสนอโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ))

(๒) กำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้ และกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนได้ในบางกรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และเพิ่มมาตรา ๖/๑)

(๓) ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งานและแก้ไขอำนาจในการยึดรถนั้น ให้เป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๓๗ และยกเลิกมาตรา ๓๙)

(๔) ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘) และเพิ่มมาตรา ๔๖ (๙))

(๖) เพิ่มอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการออกหนังสือเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง (เพิ่มมาตรา ๕๗ สัตต)

(๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๖๑/๑ และมาตรา ๖๖/๖)

(๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม (เพิ่ม (๗/๑) และ (๗/๒) และแก้ไขเพิ่มเติม (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

(๙) กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่ม (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ)

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบันที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมากและสอดคล้องกับการใช้รถ ตลอดจนเพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้มีอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

- แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

- กำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถดังต่อไปนี้

- (๑) รถที่ยังมิได้จดทะเบียน
- (๒) รถที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน
- (๓) รถที่ยังมิได้เสียภาษีประจำปี
- (๔) รถที่แจ้งการไม่ใช้รถ
- (๕) รถที่ทะเบียนระงับ”

- กำหนดยกเว้นรถที่ยังมิได้จดทะเบียนบางประเภทเป็นรถที่ใช้ได้ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖/๑ บทบัญญัติมาตรา ๖ (๑) มิให้ใช้บังคับแก่รถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมีความประสงค์นำมาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

(๒) รถที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะเป็นการชั่วคราว

(๓) รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ

(๔) รถที่ใช้ในกรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การใช้รถตาม (๑) อธิบดีจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติและเครื่องหมายแสดงการใช้รถไว้ด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

การใช้รถตาม (๒) (๓) และ (๔) ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ การขออนุญาต การอนุญาต ระยะเวลาในการใช้รถ และเครื่องหมายแสดงการใช้รถดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด”

- แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓ ทวิ) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓/๑) การใช้รถยนต์บรรทุกทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัม เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคล เป็นรถยนต์บรรทุกทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

- แก้ไขอำนาจในการยึดรถ กรณีรถที่ไม่เสียภาษีประจำปี ให้เป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถ แทน (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้”

- ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าตรวจในสถานที่จำหน่าย เช่า เช่าซื้อ หรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้

การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น”

- ยกเลิกการดำเนินการกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการได้ยึดรถมาแล้ว (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

- ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถนั้น (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ”

- แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถว่าต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตขับรถ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือพักใช้ใบอนุญาตขับรถ”

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ ให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี สามารถขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๙) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ซึ่งมีไขจากเหตุขาดคุณสมบัติเรื่องอายุของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ เว้นแต่ได้พ้นกำหนดสามปีไปแล้วนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ”

- เพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการในการออกหนังสือเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ สัตต ในหมวด ๓ ใบอนุญาตขับรถ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๗ สัตต ในกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีอำนาจออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้นั้นมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้

เมื่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการได้ตรวจสอบกรณีตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

- ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๖/๑ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

- กำหนดโทษเจ้าของรถหรือผู้ขับรถที่ฝ่าฝืนไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคสอง (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๑/๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

- กำหนดโทษเจ้าของรถหรือผู้ขับรถที่ไม่แสดงอัตราค่าโดยสาร หรือค่าบริการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๖/๖ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

- ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๗ ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) และ (๗/๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๗/๑) เครื่องหมายแสดงการใช้รถตามมาตรา ๖/๑

วรรคสองหรือวรรคสาม

แผ่นละ ๑,๐๐๐ บาท

(๗/๒) การอนุญาตให้ใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรรคสาม

ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗

ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗

อันละ ๕๐๐ บาท

(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗

เล่มละ ๑,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) ใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศ

ที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท”

- กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑๐/๑) รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราตาม (๑๐)”

- กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับรถยนต์ส่วนบุคคลที่ได้จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ รถยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นใช้ได้ต่อไป โดยถือว่าเป็น

ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนดำเนินการทางทะเบียนรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่เจ้าของรถมาชำระภาษีประจำปีของรถนั้นครั้งแรกหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงสำหรับการดำเนินการดังกล่าว

- กำหนดการบังคับใช้มาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติในมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับรถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติ หรือที่รถนั้นจดทะเบียน

- กำหนดมาตรการเกี่ยวกับรถที่ถูกยึดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ รถที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศให้เจ้าของรถมารับคืนรถภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นายทะเบียนยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้แทนรถที่ขอรับคืน

รถที่ยึดตามวรรคหนึ่ง และได้มีการจัดการขายทอดตลาดรถนั้นแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นคืนแก่เจ้าของรถแทน

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในประกาศตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของรถมิได้มาขอรับคืนรถ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจัดให้มีการขายทอดตลาดรถนั้น และเมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถแล้วให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

กับร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>๑.๒๓๑ ๑.๒๓๒</p> <p>“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า</p> <p>(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน</p> <p>(๒) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก</p> <p>๑.๒๓๑ ๑.๒๓๒</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”</p>	<p>เพื่อให้การกำหนดประเภทของรถยนต์ส่วนบุคคลไม่ถูกจำกัดด้วยจำนวนที่นั่งและน้ำหนักของรถ อันเป็นการสอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์ในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียน ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่จดทะเบียนแล้ว แต่ยังมีได้เสีย ภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นให้ครบถ้วนถูกต้องภายในเวลา ที่กำหนด</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่รถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ ในราชอาณาจักรชั่วคราวโดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ในราชอาณาจักร แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทย ทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติ</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) รถที่ยังมิได้จดทะเบียน (๒) รถที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน (๓) รถที่ยังมิได้เสียภาษีประจำปี (๔) รถที่แจ้งการไม่ใช้รถ (๕) รถที่ทะเบียนระงับ” <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๖/๑ บพบัญญัติมาตรา ๖ (๑) มิให้ใช้บังคับ แก่รถดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่ผู้นำเข้าไม่มี ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมีความประสงค์ นำมาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องปฏิบัติตาม อนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของ ประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน (๒) รถที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ใน กิจการใดโดยเฉพาะเป็นการชั่วคราว 	<p>เพื่อกำหนดรถที่ห้امنามาใช้ ให้ครอบคลุมที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อกำหนดรถที่มีได้จดทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้สามารถนำมาใช้ได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อเป็นทางออกให้แก่ผู้ที่มีความจำเป็น ต้องใช้รถดังกล่าวในระหว่างที่ยังไม่ได้ จดทะเบียนได้</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ เว้นแต่ในกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>๑.๓๑ ๑.๓๒ ๑.๓๓</p> <p>(๓ ทวิ) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัม เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล</p>	<p>(๓) รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ</p> <p>(๔) รถที่ใช้ในกรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การใช้รถตาม (๑) อธิบดีจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติและเครื่องหมายแสดงการใช้รถไว้ด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รณนินจตะพะเบียน</p> <p>การใช้รถตาม (๒) (๓) และ (๔) ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ การขออนุญาตการอนุญาต ระยะเวลาในการใช้รถ และเครื่องหมายแสดงการใช้รถดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด”</p> <p>มาตรา ๒ ให้ยกเลิกความใน (๓ ทวิ) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓/๑) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัมเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”</p>	<p>ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตในปัจจุบันที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไป</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดมีหน้าที่เสียภาษีประจำแล้วไม่เสียภาษีประจำปีภายในเวลาที่กำหนด นายทะเบียนอาจแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ผู้นั้นนำเงินไปชำระภาษีประจำปีให้ถูกต้องครบถ้วน ที่ทำการของนายทะเบียนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ในกรณีที่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดรถยนต์</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในกรณีที่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้”</p>	<p>ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ และสามารถบังคับตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกัน</p>
<p>มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าตรวจในที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปีและยึดรถนั้นไว้เพื่อตรวจสอบได้</p> <p>การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าตรวจในสถานที่จำหน่าย เขา เข้าซื้อหรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้</p> <p>การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น”</p>	<p>เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมดูแลให้มีการใช้รถที่ค้างชำระภาษีประจำปีหรือรถที่สิ้นอายุการใช้งานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนในการดำเนินการกับรถลักษณะดังกล่าวให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ โดยมีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกัน</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๙ รถที่ยึดตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ ให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้สิบห้าวัน ถ้าเจ้าของรถไม่นำเงินภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดรถไปชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้จัดการขายทอดตลาดรถนั้น</p> <p>ในการขายทอดตลาด ห้ามมิให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการเข้าสู่ราคา</p> <p>ถ้าขายทอดตลาดได้เงินเกินค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถ ให้คืนเงินที่เหลือแก่เจ้าของรถ</p>	<p>มาตรา ๙ ใหยกเลิกมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>มาตรา ๑๐ ใหยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่ได้ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนจากการยึดรถ เป็นให้ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน ซึ่งโดยผลทำให้เจ้าของรถไม่สามารถนำรถไปใช้ได้เช่นเดียวกัน</p>
<p>มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ</p> <p>“ล๓”</p>		<p>เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวซึ่งประสงค์จะขอใบอนุญาตขับรถชนิดอื่น มีคุณสมบัติที่จะสามารถมายื่นขอรับใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นได้โดยไม่ต้องขอต่ออายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวก่อน ดังเช่นปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๖ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือพักใช้ใบอนุญาตขับรถ”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๙) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ซึ่งมีใจจากเหตุขาดคุณสมบัติเรื่องอายุของผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถ เว้นแต่ได้พ้นกำหนดสามปีไปแล้วนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ สัตต ในหมวด ๓ ใบอนุญาตขับรถ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๕๗ สัตต ในกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีอำนาจออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้นั้นมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมกรณีผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่สามารถมาขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ ในระหว่างถูกยึดใบอนุญาต หรือพักใช้ใบอนุญาต</p> <p>เพื่อให้ผู้ซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ มีสิทธิขอรับใบอนุญาตใหม่ได้เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนด อันจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลมิให้ถูกระงับเกินสมควร</p> <p>เพื่อให้อำนาจนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการสามารถที่จะตรวจสอบและควบคุมกำกับดูแลผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๙ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๖๐ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>เมื่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการได้ตรวจสอบกรณีตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ ทวี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๙ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๖๐ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๖/๑ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”</p>	<p>เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๖๑/๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งส่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๖๖/๖ เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่รถผู้ใดไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) และ (๗/๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๗/๑) เครื่องหมายแสดงการใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรรคสองหรือวรรคสาม แผ่นละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๗/๒) การอนุญาตให้ใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรรคสาม ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท”</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๖๑/๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งส่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๖๖/๖ เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่รถผู้ใดไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) และ (๗/๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๗/๑) เครื่องหมายแสดงการใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรรคสองหรือวรรคสาม แผ่นละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๗/๒) การอนุญาตให้ใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรรคสาม ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท”</p>	<p>เพื่อกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการขออนุญาตให้ใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียน</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>๑๕ บาท</p> <p>(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗ อันละ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗ เล่มละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗ อันละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗ เล่มละ ๑,๐๐๐ บาท”</p>	<p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>
<p>๑๕ บาท</p> <p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>๑๕ บาท</p> <p>(๑๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์ตามอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนน ทำ ณ นครเจนีวา ค.ศ. ๑๙๔๙ ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๕ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	<p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑๓) ใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีในปัจจุบัน</p>
<p>๑๕ บาท</p> <p>อัตราภาษีประจำปี</p> <p>๑๕ บาท</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๑๐/๑) รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักของรถในอัตราตาม (๑๐)”</p>	<p>เพื่อกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๑ รถยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นใช้ได้ต่อไปโดยถือว่าเป็นรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้นายทะเบียนดำเนินการทางทะเบียนรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่เจ้าของรถมาชำระภาษีประจำปีของรถนั้นครั้งแรกหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงสำหรับการดำเนินการดังกล่าว</p>	<p>กำหนดรองรับการจดทะเบียนรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ซึ่งเมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายโดยร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว จะต้องเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เพื่อให้การจดทะเบียนดังกล่าว ถือเป็น การจดทะเบียนรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์</p>
	<p>มาตรา ๒๒ บทบัญญัติในมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับรถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราวโดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติหรือที่รถนั้นจดทะเบียน</p>	<p>กำหนดรับรองการใช้รถที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังสามารถใช้ได้ต่อไป</p>

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒	<p>ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๒๓ รถที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศให้เจ้าของรถมาขอรับคืนรถภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นายทะเบียนยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้แทนรถที่ขอรับคืน</p> <p>รถที่ยึดตามวรรคหนึ่ง และได้มีการจัดการขายทอดตลาดรถนั้นแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นคืนแก่เจ้าของรถแทน</p> <p>ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาที่กำหนดในประกาศตามวรรคหนึ่งและเจ้าของรถมิได้มาขอรับคืนให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจัดให้มีการขายทอดตลาดรถนั้น และเมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถแล้วให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้เจ้าของรถที่ถูกยึดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาขอรับรถคืนภายในกำหนดเวลา</p>
-------------------------------	---	---

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

รถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงน้ำหนักของรถยนต์
บรรทุกส่วนบุคคล)

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

๓. ความจำเป็นมา

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วหลายครั้ง แต่ก็ยังมีข้อขัดข้องในทางปฏิบัติหรือมีปัญหาในการตรวจสอบ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอยู่เสมอ เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น ความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ มีการผลิตรถยนต์ในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น จนมีผลทำให้ขนาด น้ำหนัก วัตถุประสงค์ในการใช้งานไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน หรือมีการใช้รถที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในกรณีต่าง ๆ หลายกรณี เช่น การใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียน การใช้รถที่ยังไม่เสียภาษี ประจำปี การใช้รถที่แจ้งการไม่ใช้รถ การใช้รถที่ทะเบียนระงับ และในบางกรณีอาจมีความจำเป็นต้องใช้รถที่ยังไม่ได้จดทะเบียน เช่น การใช้รถเพื่อการทดสอบ จึงต้องกำหนดรถที่ห้ามใช้ให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถกำหนดอัตราโทษผู้ที่ฝ่าฝืนอย่างเหมาะสม รวมทั้งให้มีการอนุญาตให้ใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียนในบางกรณีได้ ซึ่งจะทำให้การควบคุมกำกับดูแลการใช้รถที่ไม่จดทะเบียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาการขอเปลี่ยนประเภทใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวเป็นใบอนุญาตชนิดส่วนบุคคล ปัญหาการขอรับใบอนุญาตขับรถของผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถว่าสามารถจะขอรับใบอนุญาตใหม่ได้เมื่อใด หรือปัญหาในทางปฏิบัติเมื่อผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนตรวจพบรถที่หมดอายุการใช้งานมาใช้ในท้องถนน ไม่มีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถคืนได้ รวมทั้งมีปัญหามีผู้ร้องเรียนว่าผู้ขับรถหรือเจ้าของรถกระทำความผิด ผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนไม่มีอำนาจเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เพื่อให้มีกฎหมายมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงและเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน รวมทั้งเพื่อให้การตรวจสอบ ควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

(๑) เพื่อให้การกำหนดประเภทรถเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบัน

(๒) เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการผลิตคิดค้นรถรูปแบบใหม่ ๆ และแก้ไขปัญหามือถือตรา
ภาษีที่จะจัดเก็บสำหรับรถอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๓) เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้รถโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และควบคุมการใช้รถให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๔) เพื่อให้การขอเปลี่ยนแปลงประเภทใบอนุญาตจากชนิดชั่วคราวเป็นชนิดส่วนบุคคล
เกิดความต่อเนื่อง โดยไม่ต้องรอให้ใบอนุญาตชนิดชั่วคราวสิ้นอายุเสียก่อน

(๕) เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการขอรับใบอนุญาตขับรถสำหรับผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
ขับรถ

(๖) เพื่อให้การตรวจสอบและกำกับดูแลการกระทำผิดกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบันรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลได้รับความนิยมและมีการใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจาก
เป็นรถเอนกประสงค์และราคาไม่สูงมากนัก ซึ่งกฎหมายว่าด้วยรถยนต์กำหนดน้ำหนักไว้ต้องไม่เกิน
๑,๖๐๐ กิโลกรัม แต่ข้อเท็จจริงในปัจจุบันการผลิตรถยนต์ดังกล่าวมีน้ำหนักใกล้เคียงกับ ๑,๖๐๐ กิโลกรัม
หรือเกินกว่า ๑,๖๐๐ กิโลกรัม เมื่อใส่อุปกรณ์เสริมต่าง ๆ เช่น หลังคา หรือเสริมกระบะเพื่อใช้บรรทุกของ
ก็จะทำให้น้ำหนักเกินกว่า ๑,๖๐๐ กิโลกรัม ซึ่งมีผลทำให้จะต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง
ทางบกที่จะต้องมีการขอใบอนุญาตประกอบการขนส่งเสียก่อน ซึ่งเจ้าของรถไม่ประสงค์จะจดทะเบียน
ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เกิดข้อขัดข้องในทางปฏิบัติในการรับจดทะเบียน ตลอดจนการกำหนด
น้ำหนักดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับการออกข้อกำหนด หรือข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยให้เป็นไปตาม
มาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรมการผลิต
รถยนต์ รวมทั้งเป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาประดิษฐ์คิดค้นรถรูปแบบใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังต้อง
แก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการใช้รถโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายในกรณีต่าง ๆ ให้สามารถ
กำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนได้อย่างเหมาะสม และให้มีการอนุญาตให้ใช้รถที่ใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียนในบางกรณี
ได้ เพื่อให้การควบคุมการใช้รถที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้การเปลี่ยน
ประเภทใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวเป็นชนิดส่วนบุคคลเกิดความต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหา
ความไม่ชัดเจนว่าผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถสามารถขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้เมื่อใด ตลอดจน
เพื่อแก้ไขปัญหาในการควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติการตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
โดยการเพิ่มอำนาจผู้ตรวจการและนายทะเบียน และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสม
นอกจากนี้ปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดอัตราภาษีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่จะจัดเก็บรูปแบบ
ใหม่ ๆ ที่มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้น ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังที่กล่าวมาแล้วไม่อาจใช้อำนาจทางบริหารแก้ไข
ปัญหาได้ และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินบรรลุเป้าหมาย
และเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

(๑) น้ำหนักของรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่กฎหมายกำหนดไม่เหมาะสมกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบัน

(๒) ปัญหาการการใช้รถที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในกรณีต่าง ๆ เช่น การใช้รถไม่จดทะเบียน การใช้รถไม่เสียภาษีประจำปี การใช้รถที่ทะเบียนระงับ

(๓) ปัญหาทางราชการไม่สามารถควบคุมรถบางประเภทที่เจ้าของรถมีความจำเป็นต้องใช้เป็นการชั่วคราว แต่ไม่ประสงค์จะจดทะเบียน

(๔) ปัญหาการขาดความต่อเนื่องในการขอเปลี่ยนประเภทใบอนุญาตขับรถจากชนิดชั่วคราวเป็นชนิดส่วนบุคคล

(๕) ปัญหาความไม่ชัดเจนในการขอรับใบอนุญาตขับรถสำหรับผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ

(๖) ปัญหาการดำเนินการกับผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย

(๗) ปัญหาไม่มีอัตราภาษีสำหรับใช้จัดเก็บกับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจมีดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล โดยให้การจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคล ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้งาน โดยไม่ใช้น้ำหนักเป็นเกณฑ์ในการรับจดทะเบียนรถ

(๒) กำหนดรถที่ต้องห้ามใช้ในกรณีต่าง ๆ ให้ชัดเจน และกำหนดให้รถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ สามารถนำมาใช้ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(๓) ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวให้มีอายุ ๒ ปี เพื่อให้ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสามารถขอเปลี่ยนชนิดใบอนุญาตเป็นชนิดส่วนบุคคลได้ต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาใช้รถโดยใบอนุญาตขับรถสิ้นอายุและกำหนดให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ เพื่อพ้นกำหนดสามปีแล้วสามารถขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้

(๔) ปรับปรุงอำนาจผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนให้มีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถ หรือออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้ และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสม

(๕) กำหนดอัตราภาษีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

- ไม่มี-

๔.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเกิดจากบทบัญญัติของกฎหมายไม่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในปัจจุบัน ดังนั้น แนวทางแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องจึงต้องอาศัยการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ซึ่งมาตรการที่ดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็น การแก้ไขปัญหานี้ในแต่ละจุดที่ยังเป็นจุดอ่อน

ของกฎหมาย หรือ เป็นมาตรการเสริมสร้างให้การใช้กฎหมายและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงทำให้เชื่อว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สามารถช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยรถยนต์เป็นภารกิจของกรมการขนส่งทางบก ดังนั้น กรมการขนส่งทางบก จึงเป็นผู้ทำภารกิจ

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากการควบคุมกำกับดูแลการใช้รถ การจดทะเบียนรถและการจัดเก็บภาษีประจำปีสำหรับรถได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น การกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

๖.๒ การใช้บังคับของกฎหมาย

เนื่องจากมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมกำกับดูแลการใช้รถ การจดทะเบียนรถ และการจัดเก็บภาษีประจำปีสำหรับรถ เป็นมาตรการที่จะต้องดำเนินการให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ จึงสมควรกำหนดให้เป็นกฎหมายที่จะต้องใช้บังคับในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้บัญญัติขึ้นเพื่อควบคุมกำกับดูแลการใช้รถ โดยการใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียนหรือเสียภาษีประจำปีจะต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียมการใช้รถ รวมทั้งให้อำนาจผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนเรียกผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำฝ่าฝืนกฎหมายมาให้ถ้อยคำ หากฝ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการ กฎหมายกำหนดโทษทางอาญาเอาไว้

๗. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกโดยเฉพาะ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

กรณีที่ให้เจ้าของรถที่ประสงค์จะขอใช้รถบางประเภทโดยยังไม่จดทะเบียนต้องมาขออนุญาตจากนายทะเบียนไม่เป็นการสร้างภาระเกินสมควรต่อเจ้าของรถ เพราะโดยปกติรถดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว ส่วนกรณีอื่น เรื่องการให้ผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือแสดงข้อเท็จจริง เป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิและเป็นภาระต่อบุคคลเป็นอย่างมาก การดำเนินการในเรื่องนี้ กรมการขนส่งทางบกต้องมีกรอบอันชัดเจนและดำเนินการด้วยความระมัดระวัง และต้องมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุที่เชื่อได้ว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด

เท่านั้น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคุ้มครองประชาชนส่วนรวม ส่วนในประเด็นอื่น ๆ เป็นการแก้ไขข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามกฎหมายไม่เกิดภาระกับประชาชนแต่ประการใด

๙. ความพร้อมของรัฐ

๙.๑ กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคมมีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากเป็นภารกิจและอยู่ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

๙.๒ ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม กำหนดแนวทางการดำเนินการไว้ดังนี้

(๑) จะดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างต่ำเนื่องสม่ำเสมอ โดยการแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัดทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนโดยทั่วไปได้ทราบ มีความเข้าใจ และมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย

(๒) การชักซ้อมความเข้าใจและเตรียมการในทางปฏิบัติ

การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้กรมการขนส่งทางบกได้เตรียมออกประกาศหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เป็นอนุบัญญัติ และเตรียมการชักซ้อมเจ้าหน้าที่ถึงวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับ

๑๐. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๑๐.๑ วิธีการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑๐.๒ การตรวจสอบการทำงาน งานตรวจราชการกรม และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น เช่น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต ระยะเวลาในการใช้รถ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการออกอนุบัญญัติตามกฎหมายนี้ไม่ได้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถือเป็นการเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจแต่อย่างใด

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

ได้มีการรับฟังความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วโดยวิธีการผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของกรมการขนส่งทางบก www.dlt.go.th ตั้งแต่วันที่ ๑๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๘ คน มีประเด็น รวม ๑๐ ประเด็น ดังนี้

๑. ควรให้รถที่ขาดต่อภาษีเกิน ๓ ปี มีสิทธิ์เสียภาษีเพียง ๓ ปี

๒. ให้แก้ไขคำนิยาม (๒) ของคำนิยาม “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๓ แก้ไขจาก “รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน.....” เป็น “รถยนต์ส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน”

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้รถของหน่วยงานราชการที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ หรือสถาบันการศึกษาของรัฐที่พระราชบัญญัติจัดตั้งมิได้กำหนดให้มีฐานะเป็นกรม ให้ได้รับการยกเว้นภาษีประจำปี

๔. แก้ไขให้ผู้ตรวจการตามพระราชบัญญัติรถยนต์มีอำนาจเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๑ คือ มีอำนาจดำเนินการกับผู้ขับรถที่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกด้วย

๕. เสนอให้รถตู้เป็นรถนั่งขนาดกลาง มีป้ายทะเบียนเหมือนกับรถแท็กซี่ เก็บภาษีเฉพาะเป็นทะเบียนรถตู้

๖. แก้ไขหน้า ๓ มาตรา ๔๔ วรรคท้ายสุด คำว่า “วัน” ตกหล่น

๗. เห็นด้วยทุกประเด็น โดยเฉพาะเรื่องเก็บค่าธรรมเนียมรถป้ายแดง

๘. เสนอให้มีการลดการจัดเก็บภาษีรถ ๔ ประตุ จาก ๖,๘๐๐ บาท เหลือประมาณ

๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท

๙. เสนอให้แยกชนิดรถป้ายเหลืองเป็นหลายประเภท เช่น รถบรรทุกขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ รถเมล์

๑๐. วิทยุติกับแท็กซี่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ใช้

ซึ่งมีประเด็นที่ ๖ และที่ ๗ เท่านั้นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่รับฟังความคิดเห็น และเป็นประเด็นที่เห็นด้วยกับการแก้ไขถ้อยคำเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เรื่องเสร็จที่ ๑๙-๒๐/๒๕๕๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๖๔๓๐ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ และ ที่ นร ๐๕๐๓/๖๔๓๖ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการขนส่งทางบก) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงคมนาคมเสนอ

กระทรวงคมนาคมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑.๑.๑ ปรับปรุงน้ำหนักรถยนต์ส่วนบุคคลในนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔) และแก้ไขน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่ได้รับการยกเว้นให้ใช้รถผิดประเภทไปจากที่จดทะเบียนให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ))

๑.๑.๒ กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียนและชำระภาษีประจำปีได้ โดยผู้ขออนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการใช้รถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖) และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติม (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

๑.๑.๓ ยกเลิกบทบัญญัติการใช้รถเพื่อขายหรือเพื่อซ่อม (ยกเลิกมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘)

๑.๑.๔ กำหนดให้ผู้จำหน่ายรถมีหน้าที่ออกใบรับรถเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการจดทะเบียน (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑) และกำหนดโทษกรณีผู้จำหน่ายรถไม่ออกใบรับรถให้แก่ผู้ซื้อ (เพิ่มมาตรา ๖๑/๑)

๑.๑.๕ กำหนดให้ผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนมีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถหรือออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ) และเพิ่มเติมบทกำหนดโทษเมื่อมีการฝ่าฝืนกรณีดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖/๑)

๑.๑.๖ กำหนดให้ใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวเป็นใบอนุญาตที่ขอต่ออายุได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๑.๑.๗ กำหนดให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมาแล้วสามปีสามารถขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘))

๑.๑.๘ เพิ่มบทกำหนดโทษกรณีเจ้าของรถยนต์รับจ้างไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖/๕)

๑.๑.๙ กำหนดอัตราภาษีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่ม (๑๐/๑) ของบัญชีอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ)

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑.๒.๑ ปรับปรุงน้ำหนักการขนส่งส่วนบุคคลในนิยามคำว่า “การขนส่งส่วนบุคคล” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๕))

๑.๒.๒ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดประเภทรถที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๑.๒.๓ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนประจำจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสี่)

๑.๒.๔ ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)

๑.๒.๕ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งระหว่างประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

๑.๒.๖ ปรับปรุงบทบัญญัติเพื่อยกเว้นการขออนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลให้แก่หน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

๑.๒.๗ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเดินรถหมุนเวียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๑.๒.๘ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสถานตรวจสภาพรถและกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ และเพิ่มมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๑๔๘/๑ และมาตรา ๑๕๘/๑)

๑.๒.๙ เพิ่มบทบัญญัติให้การใช้รถต้องจัดให้มีสำเนาภาพถ่ายหนังสือแสดงการจดทะเบียนไว้ประจำรถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑)

๑.๒.๑๐ เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้ขับรถที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ตรวจการที่เรียกรถให้หยุด (เพิ่มมาตรา ๑๔๔/๑)

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มีข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับแล้ว
สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๓.๑.๑ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุก
ส่วนบุคคล ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม “รถยนต์ส่วนบุคคล” โดยกำหนด
หลักการของรถที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยรถยนต์กับรถที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วย
การขนส่งทางบก ให้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้รถนั้น กล่าวคือ หากเป็นการใช้ส่วนตัวหรือ
ในกิจการของตน โดยมีใช้เพื่อการประกอบการขนส่งแล้ว ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วย
รถยนต์ จึงได้ตัดบทบัญญัติที่กำหนดจำนวนที่นั่งและน้ำหนักของรถออกเพราะการจำแนกดังกล่าว
เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีรถเท่านั้น ซึ่งสามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ (๑)
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ฯ กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้อยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติม (๓ ทวิ) ของมาตรา ๒๑ เรื่องข้อยกเว้นการห้าม
ใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียน โดยปรับปรุงน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจาก
หนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมเป็นสองพันสองร้อยกิโลกรัม โดยมีได้กำหนดเรื่องน้ำหนักบรรทุก
บรรทุกไว้ด้วย เพราะสามารถใช้เกณฑ์น้ำหนักแต่เพียงอย่างเดียวในการจำแนกประเภทรถได้อยู่แล้ว
(ร่างมาตรา ๖)

๓.๑.๒ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้รถบางประเภท ดังนี้

(๑) กำหนดการห้ามใช้รถที่ยังไม่ได้จดทะเบียน หรือถูกเพิกถอน
ทะเบียน หรือทะเบียนระงับ หรือรถที่แจ้งการไม่ใช้รถไว้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่ให้ใช้รถได้
ก็ต่อเมื่อมีการจดทะเบียนหรือทะเบียนยังมิได้ถูกระงับ และต้องเสียภาษีประจำปี (ร่างมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนสามารถนำมาใช้ได้ชั่วคราว ได้แก่
รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่นำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราว หรือใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะ
เป็นการชั่วคราว หรือรถที่ใช้เพื่อการทดสอบ หรือรถที่ใช้ในกรณีอื่นที่มีกฎกระทรวงกำหนด แต่ได้ตัด
หลักการที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในเรื่องรถใหม่ที่เจ้าของรถมีความจำเป็นต้องใช้ระหว่างรอการจด
ทะเบียน และกรณีรถใหม่ที่มีความจำเป็นต้องขับเพื่อจัดส่งไปยังที่ต่าง ๆ ออก เนื่องจาก
ในปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกสามารถดำเนินการจดทะเบียนรถใหม่ให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลา
ที่รวดเร็ว (ภายในหนึ่งวัน) และการเคลื่อนย้ายรถใหม่ของผู้ผลิตไปยังผู้จำหน่ายรถในปัจจุบัน
จะใช้วิธีบรรทุกไปบนรถที่ห้าขึ้นเพื่อเคลื่อนย้ายรถโดยเฉพาะ ดังนั้น ในกรณีทั้งสองดังกล่าว
จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดบทบัญญัติรองรับไว้แต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๕)

(๓) เมื่อมีการตัดหลักการที่ให้ใช้รถระหว่างรอการจดทะเบียนแล้ว
จึงต้องตัดหลักการของร่างฯ ที่ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการ
ใช้รถเพื่อขายหรือเพื่อซ่อม เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความจำเป็นที่ต้องใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน
เพื่อรองรับกรณีการใช้รถในระหว่างการขายหรือการซ่อม

๓.๑.๓ ตัดหลักการที่กำหนดให้ผู้จำหน่ายรถมีหน้าที่ออกใบรับรองให้แก่ผู้ซื้อ เนื่องจากการซื้อขายรถในปัจจุบัน การนำรถไปจดทะเบียนเป็นหน้าที่ของผู้จำหน่าย ซึ่งหากหน่วยงานของรัฐต้องการเร่งรัดให้นำรถมาจดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีโดยเร็วก็สามารถใช้มาตรการทางบริหารดำเนินการกับฝ่ายผู้จำหน่ายได้โดยตรง จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้

๓.๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุสงสัยว่ามีรถที่ค้างชำระภาษี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน โดยสถานที่ที่จะเข้าตรวจได้ ต้องเป็นสถานที่ที่เกี่ยวกับการจำหน่าย เช่า เช่าซื้อ หรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถเท่านั้น แต่ได้ตัดหลักการที่กำหนดเหตุสงสัยในกรณีมีการใช้รถโดยไม่จดทะเบียนออก เนื่องจากการใช้รถที่ไม่จดทะเบียนจะเป็นความผิดต่อเมื่อเป็นการใช้รถดังกล่าวบนทางสาธารณะ ซึ่งผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้หยุดรถเพื่อตรวจสอบได้อยู่แล้ว นอกจากนี้ ได้ตัดเรื่องการยึดรถที่มีเหตุดังกล่าวจากสถานที่ที่เข้าตรวจเนื่องจากก่อให้เกิดภาระแก่กรมการขนส่งทางบกในการจัดเก็บและดูแลรักษา แต่ได้เปลี่ยนเป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน (ร่างมาตรา ๘) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคสอง เรื่องการยึดรถที่ค้างชำระภาษีรถประจำปี เป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน (ร่างมาตรา ๗) และยกเลิกมาตรา ๓๙ ที่เกี่ยวกับการขายทอดตลาดรถที่ยึดมาตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการใหม่ที่ให้ยกเลิกการยึดรถโดยเปลี่ยนมาเป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์แทน (ร่างมาตรา ๙) ไปพร้อมกันด้วย

๓.๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมอายุของใบอนุญาตขับรถชั่วคราวจากหนึ่งปีเป็นสองปี เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตขับรถปกติที่ต้องได้รับใบอนุญาตขับรถไม่น้อยกว่าห้าปี ซึ่งปัจจุบันนอกจากใบอนุญาตขับรถชั่วคราวมีอายุหนึ่งปีแล้ว ไม่สามารถต่ออายุได้ จึงเป็นปัญหาในทางปฏิบัติในการขอเปลี่ยนชนิดใบอนุญาตขับรถใหม่ (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๑.๖ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ โดยแยกกรณีผู้ขอใบอนุญาตขับรถต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาต เนื่องจากการยึดใบอนุญาตผู้รับใบอนุญาตยังคงมีใบอนุญาตอยู่แต่ไม่สามารถใช้ได้ ซึ่งในกรณีนี้ได้บัญญัติกรณีที่ได้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถไว้ด้วย เพราะเป็นหลักการเดียวกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘)) ส่วนการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นกรณีที่ได้รับใบอนุญาตไม่มีใบอนุญาตขับรถ เพราะถูกเพิกถอน โดยเพิ่มให้ผู้ขอใบอนุญาตขับรถมาขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้เมื่อพ้นสามปีหลังจากถูกเพิกถอน แต่ไม่ใช่บังคับกับการถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถเพราะเหตุขาดคุณสมบัติ เรื่องอายุของบุคคล เนื่องจากมีสิทธิมาขอใบอนุญาตขับรถใหม่ได้เมื่อครบเงื่อนไขอายุตามที่กฎหมายกำหนด โดยไม่ต้องรอให้พ้นกำหนดสามปี (ร่างมาตรา ๑๒)

๓.๑.๗ ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีอำนาจเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงหากมีเหตุอันควรสงสัยว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งหลักการเดิมกำหนดไว้ในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ทวิ นำมากำหนดเป็นมาตรา ๕๗ สัตต เนื่องจากเป็นขั้นตอนการดำเนินการคนละกรณี โดยหากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นำความในมาตรา ๕๗ ทวิ มาใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๑.๘ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติข้างต้น (ร่างมาตรา ๑๔ ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๓.๑.๙ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมและภาษีประจำปี ดังนี้

(๑) เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการ
ใช้รถ สำหรับการใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนซึ่งนายทะเบียนอนุญาตให้ใช้ได้บางกรณี เพื่อให้
สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างฯ ข้างต้น (ร่างมาตรา ๑๗)

(๒) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เครื่องหมายพิเศษ
และสมุดคู่มือประจำรถของรถยนต์ที่มีไว้เพื่อขายหรือเพื่อซ่อมให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๘)

(๓) ปรับปรุงชื่อของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถตามความตกลง
ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๑๙)

(๔) ปรับปรุงร่างฯ ที่เพิ่มบัญชีภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนด
ในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้การคำนวณอัตราภาษีรถดังกล่าวใช้เกณฑ์น้ำหนักของรถในอัตรา
เดียวกับรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๐)

๓.๑.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) กำหนดรองรับรถยนต์ส่วนบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย
ว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้ใช้ทะเบียนรถนั้นได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ แต่หากต้องการจะจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุก็สามารถทำได้ โดยให้กรมการขนส่งทางบกดำเนินการให้
โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนและออกแผ่นป้ายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๑)

(๒) กำหนดรองรับการใช้รถที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการ
ชั่วคราวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาล
ของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติหรือที่รถนั้นจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๒)

(๓) กำหนดให้เจ้าของรถที่ถูกยึดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ มาขอรับรถคืนภายในกำหนดเวลา โดยให้ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถไว้แทน ถ้ามิได้มาขอรับคืน
ภายในเวลาที่กำหนด ให้ขายทอดตลาดรถนั้น (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๓.๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม “การขนส่งส่วนบุคคล” โดยกำหนดให้น้ำหนัก
รถที่ใช้ในการขนส่งต้องมีน้ำหนักเกินกว่าสองพันสองร้อยกิโลกรัม เนื่องจากเทคโนโลยีการผลิตรถ
ในปัจจุบันได้พัฒนาขึ้นมา ทำให้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์มีน้ำหนัก
เพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๓) และเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ (๒) (ข) เพื่อมิให้
กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกไปใช้บังคับกับการขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนัก
ไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ด้วย (ร่างมาตรา ๔)

๓.๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้นายทะเบียนกลางอาจมอบหมายให้
ข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้ เนื่องจากในปัจจุบันข้าราชการ
ของกรมการขนส่งทางบกมีจำนวนเพียงพอและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตามกฎหมาย
ว่าด้วยการขนส่งทางบกโดยตรง (ร่างมาตรา ๕)

๓.๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการ โดยเพิ่มเลขาธิการ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และตัดถ้อยคำ “..หรือผู้แทน”
ในตำแหน่งต่าง ๆ เนื่องจากหากประสงค์จะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเข้าร่วมประชุมแทน

(การปฏิบัติราชการแทน) สามารถกระทำได้ตามบทบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๖) และได้ตัดหลักการที่กำหนดให้มีกรรมการที่เป็นตัวแทนจากภาคประชาชนในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดออกโดยให้เป็นเรื่องการบริหารงานภายในของจังหวัดที่จะพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมได้อยู่แล้ว

๓.๒.๔ ตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ เนื่องจากข้อตกลงเรื่องการประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศที่ประเทศไทยทำกับประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นข้อตกลงระดับทวิภาคี ซึ่งมีเงื่อนไขตามข้อตกลงที่แตกต่างกัน การนำมาบัญญัติเป็นหลักการทั่วไปอาจไม่ครอบคลุมข้อตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศต่าง ๆ โดยสมควรให้เป็นไปตามข้อตกลงหรืออนุสัญญาแต่ละฉบับ

๓.๒.๕ ตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นมิให้ใช้บังคับกับการขนส่งส่วนบุคคล เนื่องจากมีปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... อีกฉบับ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากสำนักงานฯ ไปแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๕๗๘/๒๕๕๒)

๓.๒.๖ แยกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางหลายฉบับในหลายเส้นทาง อajnารณาใช้ประกอบการขนส่งในลักษณะหมุนเวียนกันได้ โดยไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ แต่กำหนดเป็นมาตรา ๓๙/๑ เพื่อแยกบทบัญญัติทั่วไปซึ่งเป็นการห้ามนำรถมาใช้ประกอบการขนส่งนอกเส้นทางออกจากบทบัญญัติเฉพาะซึ่งเป็นข้อยกเว้นให้อาจนำรถมาใช้ประกอบการขนส่งนอกเส้นทางได้ (ร่างมาตรา ๗)

๓.๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของอธิบดีหรือนายทะเบียนในการควบคุมดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง โดยให้มีอำนาจยึดสิ่งของหรือเอกสารที่อยู่ในสถานที่ที่ดำเนินการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งที่เป็นความผิดหรืออาจใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งนำไปเพิ่มเติมเป็นอำนาจของอธิบดีและนายทะเบียนในการควบคุมดูแลสถานีสั่งด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๐) และกำหนดโทษผู้ที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๓.๒.๘ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสถานตรวจสภาพรถโดยเพิ่มเติมให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกมีอำนาจกำหนดอัตราค่าบริการตรวจสภาพรถ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องแสดงอัตราค่าธรรมเนียมอย่างเปิดเผย (ร่างมาตรา ๙) รวมทั้งกำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนด้วย (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๒.๙ ตัดบทบัญญัติที่ให้ผู้ประจำรถมีหน้าที่ต้องจัดให้มีสำเนาภาพถ่ายหนังสือแสดงการจดทะเบียนไว้ประจำรถเพื่อแสดงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการ เนื่องจากปัญหาดังกล่าวสามารถใช้มาตรการทางบริหารได้อยู่แล้ว

๓.๒.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสถานะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๑๔)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งสองฉบับ เพื่อให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๔

หลักเกณฑ์การปรับปรุงน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล*

๑. หลักเกณฑ์

มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดนิยามรถยนต์ส่วนบุคคลไว้ ดังต่อไปนี้

“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน

(๒) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

จากคำนิยามดังกล่าวจะทำให้รถยนต์นั่งที่มีที่นั่งเกิน ๑๒ คน และรถยนต์บรรทุกที่มีน้ำหนักเกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัม ไม่สามารถจดทะเบียนเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ เพราะกฎหมายกำหนดจำนวนที่นั่งและน้ำหนักของรถไว้ ซึ่งเป็นปัญหาอย่างยิ่งกับรถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) ซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีการผลิตและการออกแบบ มีการเพิ่มอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้รถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) มีน้ำหนักเกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัมแทบทั้งสิ้น ดังนั้น ในขณะที่กฎหมายยังไม่มีแก้ไข เมื่อประชาชนนำรถมาจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก การตรวจสภาพรถ จะต้องหักน้ำหนักหรือถอดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นออก เพื่อให้น้ำหนักไม่เกินที่กฎหมายกำหนดและสามารถจดทะเบียนเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลได้ กรมการขนส่งทางบกจึงได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ในมาตราดังกล่าว โดยไม่ยึดเกณฑ์ที่นั่งและน้ำหนักของตัวรถ แต่พิจารณาจากวัตถุประสงค์การใช้รถเป็นหลัก คือ หากเป็นรถที่ใช้ส่วนตัวมีได้ใช้เพื่อธุรกิจการค้า ก็สามารถจดทะเบียนเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลได้ จึงแก้ไขคำนิยามรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นดังนี้

“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

๒. ประโยชน์ที่ได้รับจากร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงน้ำหนักของรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

(๑) กฎหมายจะสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ในปัจจุบัน ซึ่งรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) จะมีน้ำหนักเกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัม โดยรถดังกล่าวเป็นรถเอนกประสงค์ประชาชนโดยทั่วไปใช้เป็นยานพาหนะสำหรับเดินทางในชีวิตประจำวัน จะทำให้การจดทะเบียนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลถูกต้องตามความเป็นจริง โดยไม่ต้องใช้วิธีแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติดังกล่าว

* ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

(๒) การจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคล ตรงตามวัตถุประสงค์การใช้รถ กล่าวคือ เป็นการจดทะเบียนที่ใช้เกณฑ์การใช้งานของรถเป็นหลัก หากรถใช้ส่วนตัวมิได้ใช้เพื่อธุรกิจการค้าแล้ว ก็สามารถจดทะเบียนเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลได้ โดยไม่ต้องพิจารณาจากจำนวนที่นั่งของรถ หรือน้ำหนักของรถ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

(๓) ภาคอุตสาหกรรมการผลิตรถเกิดความเชื่อมั่นในการผลิตรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) ที่สามารถเพิ่มเติมอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยหรืออุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในตัวรถ โดยไม่ต้องกังวลว่า น้ำหนักของตัวรถจะเกินเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เกิดการพัฒนาของอุตสาหกรรมการผลิตรถ

๓. ข้อจำกัด ปัญหาหรืออุปสรรคการปรับปรุงน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงน้ำหนักของรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล)

การปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคล โดยยึดตามวัตถุประสงค์การใช้รถ อาจมีปัญหาการนำรถที่มีได้ใช้ส่วนตัว แต่ใช้ในธุรกิจการค้ามาจดทะเบียนเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงน้ำหนักของรถที่ใช้ในการประกอบการขนส่งส่วนบุคคล) ที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รถที่มีน้ำหนักเกินกว่า ๒,๒๐๐ กิโลกรัม และใช้เพื่อธุรกิจการค้าของตนเอง จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ดังนั้น อาจมีรถที่มีน้ำหนักเกิน ๒,๒๐๐ กิโลกรัม แต่ใช้เพื่อธุรกิจการค้าหลบเลี่ยงการขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล โดยอ้างว่าใช้รถเพื่อการส่วนตัว และขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการควบคุมกำกับดูแลน้อยกว่ารถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก จึงเป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกจะต้องวางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคลให้รอบคอบรัดกุมเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว

๔. ประเภทรถที่ต้องห้ามใช้และกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้รถที่ยังไม่จดทะเบียนได้ในบางกรณี

แต่เดิมกฎหมายกำหนดห้ามใช้เฉพาะกรณีรถที่ยังไม่จดทะเบียน กับรถที่จดทะเบียนแล้วแต่ยังไม่ได้เสียภาษีประจำปีเท่านั้น ซึ่งตามข้อเท็จจริงว่า รถที่จดทะเบียนแล้วต่อมาเกิดทะเบียนระงับเนื่องจากไม่ชำระภาษีประจำปีติดต่อกันครบ ๓ ปี หรือรถที่แจ้งไม่ใช้รถ หรือรถที่ถูกนายทะเบียนเพิกถอนทะเบียนรถเหล่านี้ตามกฎหมายแล้วก็นำมาใช้ไม่ได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายจึงนำมากำหนดไว้ในกฎหมายให้ชัดเจนว่ารถในกรณีดังกล่าวก็ห้ามใช้ด้วย เพื่อให้สามารถกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนนำรถที่ห้ามใช้ดังกล่าวมาใช้ให้เหมาะสมในแต่ละกรณี อย่างไรก็ตามยังมีรถบางประเภทอาจมีความจำเป็นต้องใช้งานในบางกรณีเป็นการชั่วคราว จึงสมควรให้นายทะเบียนสามารถอนุญาตให้ใช้รถได้ และกำหนดเงื่อนไขการใช้รถนั้นได้ด้วย โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมการใช้รถได้แก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) รถที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะเป็นการชั่วคราว เช่น ในการจัดประชุมระดับนานาชาติ การประชุมเอเปค มีการนำรถมาใช้สำหรับผู้นำที่เข้าร่วมประชุมในประเทศไทยเฉพาะในช่วงระหว่างการจัดประชุม

(๒) รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ ในการผลิตรถจะมีรถต้นแบบสำหรับทดสอบสมรรถนะ ทดสอบประสิทธิภาพของส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ของรถ ซึ่งเป็นการใช้รถที่มีลักษณะเฉพาะ ที่ผู้ผลิตรถไม่ประสงค์จะจดทะเบียนเนื่องจากต้องการรักษาความลับทางการค้า

สำหรับรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมีความประสงค์นำมาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวนั้น เป็นกรณีคนต่างด้าว นำรถเข้ามาใช้ในประเทศไทย ซึ่งต้องมีความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลที่รถนั้นจดทะเบียน เสียก่อน จึงจะสามารถนำรถเข้ามาใช้ในประเทศไทยได้ เป็นบทบัญญัติตามกฎหมายเดิม เช่น รถที่ จดทะเบียนในประเทศลาวนำมาเข้ามาใช้ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว ซึ่งต้องเป็นไปตามความตกลง ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาว เป็นต้น

๕. การปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราว

เดิมมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดอายุใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล ชั่วคราว ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคลชั่วคราว และใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล ชั่วคราวให้มีอายุ ๑ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตขับรถ แต่มาตรา ๔๗ กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับ ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล และใบอนุญาต ขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล จะต้องมิใช่ใบอนุญาตชนิดชั่วคราวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ดังนั้น เมื่อผู้มี ใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวจะมาขอเปลี่ยนประเภทเป็นใบอนุญาตส่วนบุคคลก็ต้องรอให้ใบอนุญาตขับ รถชนิดชั่วคราวครบ ๑ ปีเสียก่อน หากมาก่อนครบ ๑ ปีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลก็ ไม่ครบ หากมาหลังใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวครบ ๑ ปี ก็จะขับรถโดยใบอนุญาตขับรถ สิ้นอายุเป็นความผิดตามกฎหมาย ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงแก้ไขอายุใบอนุญาตขับรถชนิด ชั่วคราวให้มีอายุ ๒ ปี ซึ่งปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้สามารถยื่นขอรับใบอนุญาต ขับรถส่วนบุคคลก่อนใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวสิ้นอายุได้ ๖๐ วัน นายทะเบียนจะออกใบอนุญาต ขับรถส่วนบุคคลให้ต่อจากวันที่ใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวสิ้นอายุ แต่ผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถ จะถือใบอนุญาตขับรถ ๒ ใบ คือใบอนุญาตขับรถชนิดชั่วคราวและใบอนุญาตขับรถชนิดส่วนบุคคล ซึ่งใน ระหว่างช่วงเวลา รอให้ครบ ๑ ปี ผู้ถือใบอนุญาตขับรถอาจไปกระทำความผิดจนขาดคุณสมบัติ ในการขอรับใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลได้

ข้อมูลน้ำหนักรถเปล่าของรถยนต์กระบะบรรทุกที่จดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก*

ชนิด	Commercial Name	Brief description	ช่วงล้อ	น้ำหนักรถเปล่า (kg)
CHEVROLET	COLORADO ๒.๕L	Single Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒	๓๐๙๖	๑๗๑๕ - ๑๗๖๐
		Space Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๘๑๐ - ๑๘๒๐
	COLORADO ๒.๘L	Space Cab, ๒.๘L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๘๕๐ - ๒๐๐๐
FORD	RANGER ๒.๒L	Space Cab, ๒.๒L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔	๓๒๒๐	๑๗๕๐ - ๑๘๘๐
	RANGER ๒.๕L	Space Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๗๙๐ - ๑๙๘๐
ISUZU	D-MAX ๒.๕L	Single Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒	๓๐๙๕	๑๕๘๐ - ๑๖๖๐
		Space Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๗๓๐ - ๑๘๘๐
D-MAX ๓.๐L	Space Cab, ๓.๐L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔	๑๘๒๐ - ๒๐๐๐		
MAZDA	BT-๕๐ ๒.๒L	Space Cab, ๒.๒L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔	๓๒๒๐	๑๘๒๐ - ๑๙๑๐
	BT-๕๐ ๓.๒L	Space Cab, ๓.๒L Diesel, ๔X๔		๑๙๓๕ - ๒๐๑๐
MITSUBISHI	TRITON ๒.๕L	Single Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒	๓๐๐๐	๑๖๑๐ - ๑๖๘๐
		Space Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๗๑๕ - ๑๘๕๕
	TRITON ๒.๕L CNG	Single Cab, ๒.๕L CNG, ๔X๒		๑๖๙๐ - ๑๘๒๐
		Space Cab, ๒.๕L CNG, ๔X๒		๑๗๙๐ - ๑๙๒๐
NISSAN	NAVARA ๒.๕L	Space Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔	๓๒๐๐	๑๕๗๐ - ๑๘๘๐
TATA	XENON ๒.๒L	Single Cab, ๒.๒L Diesel, ๔X๒	๓๑๕๐	๑๕๘๐ - ๑๖๒๐
	XENON ๒.๒L	Space Cab, ๒.๒L Diesel, ๔X๒		๑๖๑๕ - ๑๗๐๕
TOYOTA	VIGO ๒.๕L	Single Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒	๓๐๘๕	๑๕๐๕ - ๑๖๐๕
		Space Cab, ๒.๕L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๗๐๐ - ๑๘๗๐
	VIGO ๒.๗L	Space Cab, ๒.๗L Gasoline, ๔X๒		๑๖๒๐ - ๑๗๓๕
	VIGO ๓.๐L	Space Cab, ๓.๐L Diesel, ๔X๒ หรือ ๔X๔		๑๘๕๕ - ๑๘๙๐

* ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อมูลน้ำหนักรถเปล่าของรถยนต์กระบะบรรทุกตามขนาดของรถ

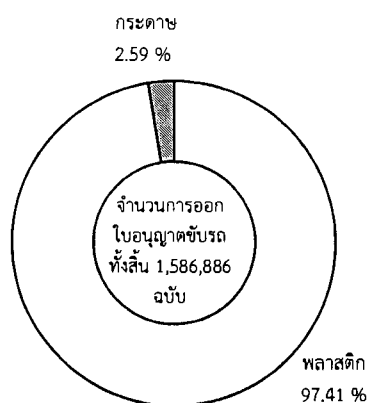
ประเภทรถ	จำนวนเพลาล้อ/ยาง	ขนาดความยาว (เมตร)	น้ำหนักรวม (กิโลกรัม)	น้ำหนักรถเปล่า (กิโลกรัม)
รถยนต์กระบะบรรทุก (สี่ล้อใหญ่)	๒ / ๔ / ๔	๔ - ๖	๓,๕๐๐ - ๔,๕๐๐	๒,๓๐๐ - ๒,๘๐๐
รถยนต์กระบะบรรทุก (หกล้อเล็ก)	๒ / ๔ / ๖	๕ - ๘	๕,๒๐๐ - ๙,๕๐๐	๒,๕๐๐ - ๓,๕๐๐
รถยนต์กระบะบรรทุก (หกล้อใหญ่)	๒ / ๔ / ๖	๗ - ๑๐	๙,๕๐๐ - ๑๕,๐๐๐	๓,๕๐๐ - ๗,๐๐๐
รถยนต์กระบะบรรทุก (สิบล้อ)	๓ / ๖ / ๑๐	๘ - ๑๒	๒๑,๐๐๐ - ๒๕,๐๐๐	๗,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐
รถยนต์กระบะบรรทุก (สิบสองล้อ)	๔ / ๘ / ๑๒	๘ - ๑๒	๒๓,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐	๘,๕๐๐ - ๑๒,๐๐๐

สถิติการออกใบอนุญาตขับรถ จำแนกตามแบบใบอนุญาต
ไตรมาส 3 ปีงบประมาณ 2556 และ 2557

(หน่วย : ฉบับ)

ชนิดใบอนุญาต	ไตรมาส 3 ปีงบประมาณ 2556 (เม.ย.56 - มิ.ย.56)		ไตรมาส 3 ปีงบประมาณ 2557 (เม.ย.57 - มิ.ย.57)		อัตราการเปลี่ยนแปลง [เพิ่ม, (ลด)]	
	พลาสติก	กระดาษ	พลาสติก	กระดาษ	พลาสติก	กระดาษ
ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล	762,273	10,350	914,737	7,332	20.00	(29.16)
ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	1,081	7	751	2	(30.53)	(71.43)
ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	582,685	9,263	611,528	6,044	4.95	(34.75)
ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ	1,528	5,973	9,243	7,541	504.91	26.25
ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ	78	329	546	414	600.00	25.84
ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ	2,465	37	8,136	32	230.06	(13.51)
ใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศ	-	17,811	-	19,701	-	10.61
ใบอนุญาตขับรถอื่น ๆ	536	8	877	2	63.62	(75.00)
รวม	1,350,646	43,778	1,545,818	41,068	14.45	(6.19)

จำนวนใบอนุญาตขับรถ จำแนกตามแบบใบอนุญาต
ไตรมาสที่ 3 ปีงบประมาณ 2557

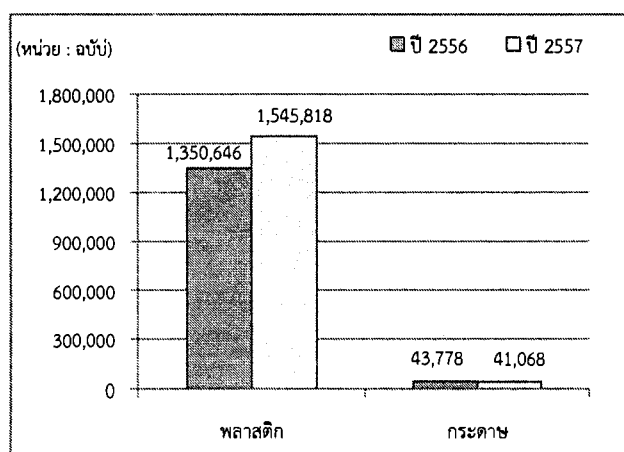

สถิติการออกใบอนุญาตขับรถ จำแนกตามแบบ
ใบอนุญาต ในไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2557
มีจำนวนทั้งสิ้น 1,586,886 ฉบับ จำแนกตามแบบ
ใบอนุญาตได้ดังนี้

ใบอนุญาตแบบบัตรพลาสติก มีจำนวนทั้งสิ้น
1,545,818 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.41

ส่วนใบอนุญาตแบบกระดาษ มีจำนวนทั้งสิ้น
41,068 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.59

เปรียบเทียบจำนวนใบอนุญาตขับรถ จำแนกตามแบบใบอนุญาต
ไตรมาสที่ 3 ปีงบประมาณ 2556 และ 2557

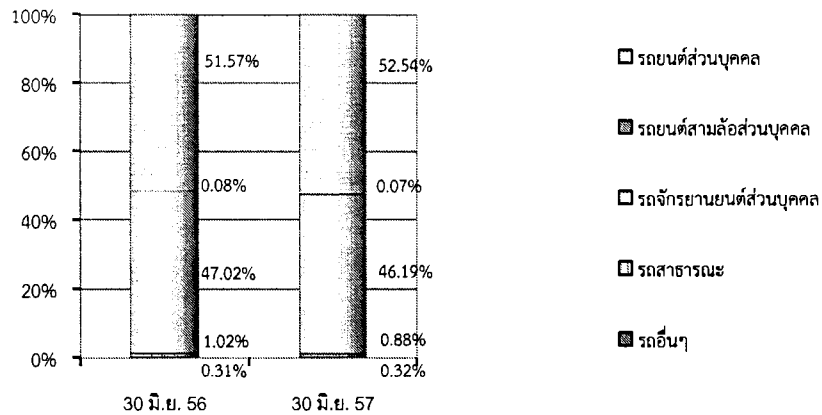

ใบอนุญาตแบบพลาสติก ในไตรมาสที่ 3 ของ
ปีงบประมาณ 2557 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงในปริมาณ
ที่เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2556 คิดเป็นร้อยละ 14.45
ส่วนใบอนุญาตแบบกระดาษ ในไตรมาสที่ 3
ของปีงบประมาณ 2557 ลดลงจากปีงบประมาณ 2556
คิดเป็นร้อยละ 6.19

จำนวนใบอนุญาตขับรถ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ที่มีทั้งสิ้น จำแนกตามประเภทใบอนุญาตขับรถ

ประเภทใบอนุญาต	30 มิ.ย. 2556	30 มิ.ย. 2557	ร้อยละ การเปลี่ยนแปลง
ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล	13,756,843	14,526,511	5.59
ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	21,295	20,060	(5.80)
ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	12,544,777	12,769,935	1.79
ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ	137,544	135,300	(1.63)
ใบอนุญาตขับรถสามล้อสาธารณะ	9,821	9,162	(6.71)
ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ	123,946	99,183	(19.98)
ใบอนุญาตขับรถอื่น ๆ	83,576	88,650	6.07
รวมทั้งสิ้น	26,677,802	27,648,801	3.64

สัดส่วนร้อยละประเภทใบอนุญาตขับรถ

ส่วนใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 27.65 ล้านฉบับ เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 3.64

ใบอนุญาตขับรถที่มีจำนวนมากที่สุด คือใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล (ร้อยละ 52.54) รองลงมา ได้แก่ ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล (ร้อยละ 46.19) ในขณะที่ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ และใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ มีจำนวนรวมกัน คิดเป็น ร้อยละ 0.88 ที่เหลือเป็นใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล (ร้อยละ 0.07) และใบอนุญาตขับรถอื่นๆ (ร้อยละ 0.32)

สถิติจำนวนรถใหม่ (ป้ายแดง) ที่จดทะเบียนโดยแยกยี่ห้อรถ

ประเภทรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (รย.3)

รวมทั้งประเทศ

ประจำเดือนกรกฎาคม 2557

หน่วย : คัน

ลำดับที่	ยี่ห้อรถ	ความจุกระบอกสูบ				รถใช้ เชื้อเพลิง ไฟฟ้า	รถอื่นๆ	รวม
		ไม่เกิน 2,000 ซีซี		2,001 ซีซี ขึ้นไป				
		ปีค้อพ	ตู้	ปีค้อพ	ตู้			
1	CATERPILLAR	-	-	-	-	-	-	
2	CHEVROLET	-	-	855	1	-	856	
3	CITROEN	-	-	-	-	-	-	
4	DAIHATSU	-	-	-	-	-	-	
5	DATSUN	-	-	-	-	-	-	
6	DEVA	-	-	40	-	-	40	
7	DFM	1	-	-	-	-	1	
8	DFSK	176	27	-	-	-	203	
9	DONGFENG	-	-	-	-	-	-	
10	FORD	1	-	584	-	2	587	
11	HINO	-	1	-	6	-	7	
12	HONDA	-	-	-	-	-	-	
13	HYUNDAI	-	-	-	-	-	-	
14	ISUZU	-	-	7,554	374	3	7,931	
15	JEEP	1	-	4	-	-	5	
16	JINBEI	-	-	-	-	-	-	
17	JRD	-	-	-	-	-	-	
18	KIA	-	-	32	-	-	32	
19	KUBOTA	-	-	-	-	-	-	
20	LAND ROVER	-	-	-	-	-	-	
21	MAZDA	-	-	603	-	1	604	
22	MITSUBISHI	-	-	1,771	14	-	1,785	
23	MITSUBISHI FUSO	-	-	-	-	-	-	
24	NISSAN	-	-	1,010	2	-	1,012	
25	PEUGEOT	-	-	-	-	-	-	

หน่วย : คัน

ลำดับที่	ยี่ห้อรถ	ความจุกระบอกสูบ				รถใช้ เชื้อเพลิง ไฟฟ้า	รถอื่น ๆ	รวม
		ไม่เกิน 2,000 ซีซี		2,001 ซีซี ขึ้นไป				
		ปีคัท	ตู้	ปีคัท	ตู้			
26	POLARIS	-	-	-	-	-	-	
27	SAMMITR	-	-	-	-	-	-	
28	SOKON	-	-	-	-	-	-	
29	SUPER-V	-	2	-	-	-	2	
30	SUZUKI	270	5	-	-	-	275	
31	TATA	61	1	62	-	-	124	
32	TOYOTA	-	-	8,144	297	-	1	8,442
33	VOLKSWAGEN	-	-	-	-	-	-	
34	VOLVO	-	-	-	-	-	-	
35	WULING	-	-	-	-	-	-	
36	อื่น ๆ	33	15	-	-	-	-	48
รวม		543	51	20,659	694	-	7	21,954

หมายเหตุ : รถอื่น ๆ หมายถึง รถดับเพลิง รถพยาบาล เป็นต้น

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กลุ่มสถิติการขนส่ง กองแผนงาน

จำนวนรถที่จดทะเบียนสะสม ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2557

Number of Vehicle Registered in Thailand as of 31 July 2014

(คัน : Unit)

ประเภทรถ Type of Vehicle	ทั่วประเทศ Whole Kingdom
รวมทั้งสิ้น Grand Total	35,466,555
ก. รวมรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ Total Vehicle under Motor Vehicle Act	34,334,625
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน Sedan (Not more than 7 Pass.)	7,114,216
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน Microbus & Passenger Van	434,261
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล Van & Pick Up	5,886,693
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล Motortricycle	1,583
รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด Interprovincial Taxi	3
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน Urban Taxi	114,456
รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง Fixed Route Taxi	3,120
รถยนต์รับจ้างสามล้อ Motortricycle Taxi (Tuk Tuk)	20,548
รถยนต์บริการธุรกิจ Hotel Taxi	2,993
รถยนต์บริการทัศนาจร Tour Taxi	1,996
รถยนต์บริการให้เช่า Car For Hire	68
รถจักรยานยนต์ Motorcycle	20,103,626
รถแทรกเตอร์ Tractor	430,703
รถบดถนน Road Roller	11,454
รถใช้งานเกษตรกรรม Farm Vehicle	98,326
รถพ่วง Automobile Trailer	3,108
รถจักรยานยนต์สาธารณะ Public Motorcycle	107,471
ข. รวมรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก Total Vehicle under Land Transport Act	1,131,930
รวมรถโดยสาร Bus : Total	140,630
แยกเป็น - ประจำทาง Fixed Route Bus	86,503
- ไม่ประจำทาง Non Fixed Route Bus	42,459
- ส่วนบุคคล Private Bus	11,668
รวมรถบรรทุก Truck : Total	990,242
แยกเป็น - ไม่ประจำทาง Non Fixed Route Truck	236,863
- ส่วนบุคคล Private Truck	753,379
โดยรถขนาดเล็ก Small Rural Bus	1,058

ที่มา : กลุ่มสถิติการขนส่ง กองแผนงาน กรมการขนส่งทางบก

(Transport Statistics Sub-Division, Planning Division, Department of Land Transport)

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
- ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระราชบัณฑูญัตติ
รายนต์
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรายนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติรายนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓
- (๒) พระราชบัญญัติรายนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๓) พระราชบัญญัติรายนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๔) พระราชบัญญัติรายนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๕) พระราชบัญญัติรายนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)
- (๖) พระราชบัญญัติรายนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๗) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๘) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๑๐) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๑๑) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๑๒) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พุทธศักราช ๒๔๙๔
- (๑๓) พระราชบัญญัติรายนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๗๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒

(๑๔) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๓

(๑๕) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๑๖) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๑๒

(๑๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

(๑๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

พ.ศ. ๒๕๑๖

(๑๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

(๒๐) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๑๗

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” หมายความว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถพ่วง รถบดถนน รถแทรกเตอร์
และรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“รถยนต์” หมายความว่า รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ และรถยนต์ส่วนบุคคล

“รถยนต์สาธารณะ” หมายความว่า

(๑) รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด ซึ่งได้แก่รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน
เจ็ดคนที่ใช้รับจ้างระหว่างจังหวัด โดยรับส่งคนโดยสารได้เฉพาะที่นายทะเบียนกำหนด

(๒) รถยนต์รับจ้าง ซึ่งได้แก่รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน หรือ
รถยนต์สาธารณะอื่นนอกจากรถยนต์โดยสารประจำทาง

“รถยนต์บริการ” หมายความว่า รถยนต์บรรทุกคนโดยสารหรือให้เช่าซึ่งบรรทุกคน
โดยสารไม่เกินเจ็ดคน ดังต่อไปนี้

(๑) รถยนต์บริการธุรกิจ ซึ่งได้แก่รถยนต์ที่ใช้บรรทุกคนโดยสารระหว่างท่าอากาศยาน
ท่าเรือเดินทะเล สถานีขนส่งหรือสถานีรถไฟกับโรงแรมที่พักอาศัย ที่ทำการของผู้โดยสาร หรือที่
ทำการของผู้บริการธุรกิจนั้น

(๒) รถยนต์บริการทัศนาวจร ซึ่งได้แก่รถยนต์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
ใช้รับส่งคนโดยสารเพื่อการท่องเที่ยว

(๓) รถยนต์บริการให้เช่า ซึ่งได้แก่รถยนต์ที่จัดไว้ให้เช่าซึ่งมิใช่เป็นการเช่าเพื่อนำไป
รับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสิ่งของ

“รถยนต์ส่วนบุคคล”^๒ หมายความว่า

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน

(๒) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล
ที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างตาม
กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับ
ที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้าและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ และให้หมายความรวมถึงรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ด้วย

“รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล”^๓ หมายความว่า รถจักรยานยนต์ที่มีได้ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร

“รถจักรยานยนต์สาธารณะ”^๔ หมายความว่า รถจักรยานยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารแต่ไม่หมายรวมถึงรถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้างและรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์

“รถพ่วง” หมายความว่า รถที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้รถอื่นลากจูง

“รถบดถนน” หมายความว่า รถที่ใช้ในการบดอัดวัสดุบนพื้นให้แน่น และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง หรือใช้รถอื่นลากจูง

“รถแทรกเตอร์” หมายความว่า รถที่มีล้อหรือสายพาน และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง เป็นเครื่องจักรกลขั้นพื้นฐานในงานที่เกี่ยวกับการขุด ตัก ดันหรือฉุดลาก เป็นต้น หรือรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้มีรถไว้ในครอบครองด้วย

“ผู้ตรวจการ”^๕ หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน”^๖ หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“อธิบดี”^๗ หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “รถยนต์” “รถจักรยานยนต์” และ “เครื่องยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๕^๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและผู้ตรวจการ กบออกกฎกระทรวงกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

^๓ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^๔ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “รถจักรยานยนต์สาธารณะ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^๕ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ผู้ตรวจการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๖ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “นายทะเบียน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

^๗ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “อธิบดี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

^๘ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

(๑) ลักษณะ ขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์และของรถที่จะรับจดทะเบียนเป็นรถประเภทต่าง ๆ เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลง ลักษณะ ขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์ และของรถสำหรับรถประเภทดังกล่าว และการแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนรถและใบคู่มือจดทะเบียนรถที่ได้เปลี่ยนแปลงแล้ว

(๒) เครื่องอุปกรณ์สำหรับรถและการใช้เครื่องอุปกรณ์ดังกล่าว เช่น คอม เครื่องมองหลัง แตร เครื่องระงับเสียง ท่อไอเสีย เครื่องสัญญาณไฟ เครื่องปัดน้ำฝนและเครื่องอุปกรณ์อื่นที่จำเป็น

(๓) เครื่องสื่อสาร และการใช้เครื่องสื่อสารระหว่างรถกับศูนย์บริการหรือสถานที่อื่น

(๔) แผ่นป้ายทะเบียนรถ เครื่องหมายประเภทรถและเครื่องหมายอื่น รวมทั้งวิธีแสดงแผ่นป้ายและเครื่องหมายดังกล่าว

(๕) สีและเครื่องหมายสำหรับรถยนต์สาธารณะ

(๖) น้ำหนักบรรทุกอย่างมาก และจำนวนคนโดยสารอย่างมาก สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถยนต์สาธารณะ

(๗) เงื่อนไขในการใช้ล้อยางตัน

(๘) ประเภท ขนาด และน้ำหนักของรถที่จะไม่ให้เดินบนทางที่มีใช้ทางหลวง

(๙) เงื่อนไขในการใช้รถที่มีล้ออย่างอื่น นอกจากล้อยางเดินบนทางที่มีใช้ทางหลวง

(๑๐) ประเภทรถที่ต้องกำหนดอายุการใช้ในเขตที่กำหนด

(๑๑) ประเภทรถที่ห้ามใช้เดินในเขตที่กำหนด

(๑๒) การงดรับจดทะเบียนรถประเภทใดประเภทหนึ่งในเขตที่กำหนด

(๑๓) จำนวนรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด จังหวัดต้นทางและจังหวัดปลายทาง สำหรับรถยนต์ดังกล่าว

(๑๔)^๙ อัตราค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารหรือค่าบริการอื่น สำหรับรถยนต์สาธารณะ และรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๑๕)^{๑๐} เครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนศึกษา และรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๑๕/๑)^{๑๑} ข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร

(๑๖) หลักสูตรและอุปกรณ์การสอนและการฝึกหัดขับรถของโรงเรียนฝึกหัดขับรถ

(๑๗) ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๑๘) กิจกรรมอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^{๑๒}

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรเงินตามมาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการรถกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^๙ มาตรา ๕ (๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๐} มาตรา ๕ (๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๑} มาตรา ๕ (๑๕/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๒} มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

[คำว่า “รถยนต์” และ “เครื่องยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖]

หมวด ๑

การจดทะเบียน เครื่องหมาย และการใช้รถ

มาตรา ๖^{๑๓} ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียน

ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่จดทะเบียนแล้ว แต่ยังมีได้เสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นให้ครบถ้วนถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่รถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราวโดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติ

มาตรา ๗ รถที่จะขอจดทะเบียนได้ต้อง

(๑) เป็นรถที่มีส่วนควบและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ

(๒)^{๑๔} ผ่านการตรวจสภาพรถจากนายทะเบียน หรือจากสถานตรวจสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ในเวลาที่ขอจดทะเบียนแล้ว

ในกรณีที่ขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ หรือรถยนต์บริการทัศนาวจร รถนั้นต้องมีลักษณะ ขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์และของรถตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้จดทะเบียนต้องแจ้งสถานที่เก็บรถยนต์สาธารณะ หรือรถยนต์บริการซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

[คำว่า “รถยนต์” และ “เครื่องยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖]

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน

(๑) รถสำหรับเฉพาะพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(๒)^{๑๕} รถของกรมตำรวจที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่อธิบดีกรมตำรวจกำหนด

(๓) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการรถกฤษฎีกาพระราชวังกำหนด

(๕) รถที่เจ้าของแจ้งการไม่ใช้รถตามมาตรา ๓๕

^{๑๓} มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๗

^{๑๔} มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

^{๑๕} มาตรา ๘ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

(๕) รถที่ผู้ผลิตหรือประกอบเพื่อจำหน่ายหรือที่ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย ผลิต ประกอบ หรือนำเข้า และยังมีได้จำหน่ายให้แก่ผู้อื่น

มาตรา ๙^{๖๖} รถดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่ ค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถ

- (๑) รถดับเพลิง
- (๒) รถพยาบาลที่มีใช้เป็นรถสำหรับรับจ้าง
- (๓)^{๖๗} รถของส่วนราชการ องค์การตามรัฐธรรมนูญ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ทั้งนี้ เฉพาะรถที่มีได้ใช้ในทางการค้าหรือหากำไร

- (๔) รถบดถนนของรัฐวิสาหกิจ
- (๕) รถแทรกเตอร์ของรัฐวิสาหกิจ
- (๖) รถของสภากาชาดไทย
- (๗) รถของบุคคลในคณะผู้แทนทางการทูต คณะผู้แทนทางกงสุล องค์การระหว่าง ประเทศ หรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ ซึ่งประจำอยู่ในประเทศไทย
- (๘) รถใช้งานเกษตรกรรมตามลักษณะและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐^{๖๘} ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนรถ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่ง ท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนา เว้นแต่เจ้าของรถมีความประสงค์จะนำรถไปใช้ในท้องถิ่นอื่น ให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนท้องถิ่นนั้นได้

ในกรณีที่ผู้ขอเป็นคนต่างด้าวและไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีถิ่นที่อยู่

การจดทะเบียนและการออกใบคู่มือจดทะเบียนรถให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด

มาตรา ๑๐/๑^{๖๙} ให้อธิบดีนำหมายเลขทะเบียนซึ่งเป็นที่ต้องการหรือเป็นที่นิยม

ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงออกเปิดประมูลเป็นการทั่วไป และให้ถือว่าราคาสูงสุดที่มีผู้เสนอเป็น อัตราค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการใช้หมายเลขทะเบียนนั้น

การเปิดประมูลและการจดทะเบียนรถตามหมายเลขทะเบียนดังกล่าวให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ได้จากการประมูลตามมาตรานี้ ให้นำเข้ากองทุนตาม

มาตรา ๑๐/๒

^{๖๖} มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗

^{๖๗} มาตรา ๙ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๖๘} มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

^{๖๙} มาตรา ๑๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๑๐/๒^{๒๐} ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมการขนส่งทางบก เรียกว่า “กองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสนับสนุน และส่งเสริมด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน และให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอันเกิดจากการใช้รถใช้ถนน ประกอบด้วย

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ได้จากการประมูลตามมาตรา ๑๐/๑
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน
- (๓) ดอกผลและรายได้จากกองทุน
- (๔) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

ให้มีคณะกรรมการกองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคนเป็นกรรมการและอธิบดีกรมการขนส่งทางบกเป็นกรรมการและเลขาธิการ เพื่อทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

การดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติหน้าที่กรรมการ การบริหารกองทุนและการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการกองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนเสนอแบบแสดงฐานะทางการเงินภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะหว่ากาใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรับรองการเงินแล้ว ให้ทำบันทึกรายงานผลเสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐/๓^{๒๑} ให้นายทะเบียนมีอำนาจอนุญาตให้เจ้าของรถนำหมายเลขทะเบียนที่ออกให้สำหรับรถคันหนึ่งมาใช้กับรถอีกคันหนึ่ง หรือนำหมายเลขทะเบียนที่ยังไม่เคยออกให้สำหรับรถคันใดมาใช้กับรถที่จดทะเบียนแล้วได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ รถที่จดทะเบียนแล้ว ต้องมีและแสดงแผ่นป้ายและเครื่องหมายครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่ารถนั้นมีส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถไม่ครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเพิ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าไปซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของผู้อื่น ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถนั้นจนกว่าจะจัดให้มีครบถ้วนถูกต้องหรือเอาออกแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๐} มาตรา ๑๐/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๑๐/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเจ้าของรถไม่อาจจัดให้มีครบถ้วนถูกต้องหรือเอาออก
ได้ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนรถนั้น

เจ้าของรถมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ
คำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว หากมีการเปลี่ยนแปลงสีของรถให้ผิดไปจากที่
จดทะเบียนไว้ เจ้าของรถต้องแจ้งนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงตัวรถหรือส่วนใดส่วน
หนึ่งของรถให้ผิดไปจากรายการที่จดทะเบียนไว้และใช้รถนั้น เว้นแต่เจ้าของรถนำรถไปให้นาย
ทะเบียนตรวจสอบสภาพก่อน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่ารถที่เปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่งอาจก่อให้เกิดอันตราย
ในเวลาใช้ ให้สั่งเจ้าของรถแก้ไขและนำรถไปให้ตรวจสอบสภาพก่อนใช้ การตรวจสอบสภาพดังกล่าวนาย
ทะเบียนจะสั่งให้เจ้าของรถนำรถไปให้ตรวจสอบสภาพ ณ สถานตรวจสอบสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
ว่าด้วยการขนส่งทางบกก็ได้ และให้นำมาตรา ๑๒ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่ารถนั้นปลอดภัยในเวลาใช้ ให้แก้ไขเพิ่มเติมรายการในทะเบียน และ
ใบคู่มือจดทะเบียนรถนั้นด้วย^{๒๒}

มาตรา ๑๕^{๒๓} ในกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการเห็นว่ารถใดในขณะที่ใช้มี
ลักษณะที่เห็นได้ว่าน่าจะจะไม่ปลอดภัยในการใช้ ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของรถนำรถนั้นไปให้
นายทะเบียน หรือสถานตรวจสอบสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกตรวจสอบสภาพ
ภายในเวลาที่กำหนดได้

มาตรา ๑๕ ทวิ^{๒๔} การตรวจสอบสภาพรถตามมาตรา ๗ (๒) มาตรา ๑๔ วรรคสอง

มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๓๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในการย้ายรถไปไว้ต่างท้องที่ ให้เจ้าของรถแจ้งต่อนายทะเบียนภายใน

สิบห้าวันนับแต่วันย้าย
การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๒} มาตรา ๑๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

^{๒๓} มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๗ ในการโอนรถที่จดทะเบียนแล้ว ผู้โอนและผู้รับโอนต้องแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันโอน

ในกรณีที่ผู้รับโอนจะนำรถตามวรรคหนึ่งออกนอกราชอาณาจักรภายในสิบห้าวันนับแต่วันโอน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วย

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง และการขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗/๑^{๒๕} รถยนต์ที่จดทะเบียนแล้ว รถพ่วง รถบดถนน และรถแทรกเตอร์ที่จดทะเบียนแล้ว ให้เป็นทรัพย์สินประเภทที่จำนองเป็นประกันหนี้ได้ตามกฎหมาย

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้มีชื่อเป็นเจ้าของในทะเบียนรถยนต์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ การจำนองต้องทำเป็นหนังสือตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด และต้องแจ้งจดทะเบียนจำนองต่อนายทะเบียน พร้อมกับการเสียค่าธรรมเนียมในการจดจำนองตามเงื่อนไข วิธีการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ประกาศในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ในการนำรถออกนอกราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำรถออกนอกราชอาณาจักรโดยได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง

(๒) การรับจ้างบรรทุกคนโดยสารออกนอกราชอาณาจักร แล้วนำรถกลับเข้ามาตามปกติกิจ

(๓) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๙ ในการอนุญาตตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการให้นายทะเบียนอนุญาตและจะให้นายทะเบียนยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติหรือไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น ๆ ก็ได้ ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ผู้ใดส่งหรือนำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย หรือผลิตหรือประกอบรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถขึ้นใหม่เพื่อจำหน่าย ผู้นั้นต้องส่งบัญชีประจำเดือนในการรับและจำหน่ายรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถให้แก่นายทะเบียนภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

บัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

[คำว่า “เครื่องยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖]

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑)^{๒๖} การใช้รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร หรือรถจักรยานยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว

(๒) การใช้รถยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว โดยมีข้อความแสดงไว้ที่รถนั้นให้เห็นได้ง่ายจากภายนอกกว่าใช้ในกิจการส่วนตัว

(๓) การใช้รถยนต์สาธารณะบรรทุกของที่ติดตัวไปกับผู้โดยสาร

(๓ ทวิ)^{๒๗} การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล

(๔) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถยนต์อื่นนอกจากรถยนต์โดยสารประจำทางรับจ้างรับคนโดยสารซึ่งเสียค่าโดยสารเป็นรายตัวตามรายการในทางที่ได้รับอนุญาตให้มีรถยนต์โดยสารประจำทางหรือในเขตจากทางนั้นไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่เป็นารรับจ้างรับส่งนักเรียน คนงาน นักท่องเที่ยว หรือการรับส่งผู้โดยสาร เป็นครั้งคราวซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าในท้องที่ใดการประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด สมควรให้ดำเนินการโดยบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุท้องที่สำหรับการรับจ้างดังกล่าว

ประกาศตามวรรคหนึ่ง มิใช่บังคับแก่การประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้ไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดซึ่งได้จดทะเบียนอยู่ก่อนวันประกาศจนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันประกาศ

กำหนดเวลาสามปีตามวรรคสอง ถ้ามีเหตุผลสมควร รัฐมนตรีอาจขยายออกไปได้อีกครั้งไม่เกินสองปี แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ การขยายระยะเวลาให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๒๖} มาตรา ๒๑ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๒๗} มาตรา ๒๑ (๓ ทวิ) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๒๓/๑^{๒๕} ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถจักรยานยนต์เพื่อรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร เว้นแต่รถจักรยานยนต์นั้นได้จดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้เมื่อมีการปฏิบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๐

กฎกระทรวงตามวรรคสองต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลรถยนต์ การจราจร หรือการขนส่ง และบุคคลอื่นตามจำนวนที่เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่กำหนดสถานที่รองรับคนโดยสาร เส้นทางหรือท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร และหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะให้กับผู้ประสงค์จะจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะเพื่อนำไปแสดงเป็นหลักฐานการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามวรรคสอง ในการนี้อาจกำหนดให้มีคณะอนุกรรมการประจำท้องที่ด้วยก็ได้

การกำหนดอายุและการเพิกถอนทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ไบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต แต่อาจต่ออายุได้คราวละสามปี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตนั้นหมดอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว จะประกอบการต่อไปก็ได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔/๑^{๒๕} ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุ หากภายหลังได้ใบอนุญาตที่สูญหายคืนมา ให้ส่งใบแทนใบอนุญาตนั้นแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้คืน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอใบแทนใบอนุญาตและกรออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

^{๒๕} มาตรา ๒๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

ให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียน
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ไม่ต่อ
อายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่อ
อายุใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่ง
เดือนนับแต่วันทราบคำสั่งนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ก่อนที่จะมี
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีอาจอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของ
ผู้อุทธรณ์

มาตรา ๒๗ ผู้ใดมีรถยนต์ไว้เพื่อขายหรือเพื่อซ่อม ถ้าจะขับเองหรือให้ผู้อื่นขับเพื่อ
การนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้ขับได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
เว้นแต่มีความจำเป็นและได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนออกเครื่องหมายพิเศษและสมุดคู่มือประจำ
รถให้ด้วย

เครื่องหมายพิเศษและสมุดคู่มือประจำรถ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดใน
กฎกระทรวง และให้ใช้สับเปลี่ยนกันได้ไม่เฉพาะคันรถ

[คำว่า "รถยนต์" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่

๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๒๘ ในการขับรถยนต์ตามมาตรา ๒๗ ผู้ขับต้องบันทึกรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อรถ หมายเลขตัวรถ และหมายเลขเครื่องยนต์ของรถ

(๒) ความประสงค์ในการขับรถยนต์

(๓) วันเดือนปี และเวลาที่นำรถออกไปขับและกลับถึงที่

(๔) ชื่อและชื่อสกุลของผู้ขับ

[คำว่า "รถยนต์" และ "เครื่องยนต์" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

หมวด ๒

ภาษีประจำปี

มาตรา ๒๙ ภาษีประจำปีสำหรับรถมีอัตราตามที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้
เว้นแต่

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนมาแล้วห้าปีนับแต่ปีที่จดทะเบียนครั้งแรก ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีประจำปีในปีต่อ ๆ ไปในอัตราร้อยละ ดังต่อไปนี้

ปีที่หก	ร้อยละสิบ
ปีที่เจ็ด	ร้อยละยี่สิบ
ปีที่แปด	ร้อยละสามสิบ
ปีที่เก้า	ร้อยละสี่สิบ
ปีที่สิบและปีต่อ ๆ ไป	ร้อยละห้าสิบ

(๒) รถซึ่งใช้ล้ออย่างอื่นนอกจากยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้
อีกกึ่งหนึ่ง

(๓)^{๓๑} (ยกเลิก)

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่
๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๒๙ ทวิ^{๓๒} ในกรณีที่รถยนต์คันใดไม่ใช่เครื่องยนต์ลูกสูบที่จะคำนวณความจุ
ของกระบอกสูบได้ หรือในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงขนาดของกระบอกสูบหรือเครื่องยนต์ ให้เทียบ
เป็นความจุของกระบอกสูบ หรือคำนวณความจุตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

[คำว่า “รถยนต์” และ “เครื่องยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๒๙ ตริ^{๓๓} ในการกำหนดความจุของกระบอกสูบของรถยนต์เพื่อชำระภาษี
ประจำปีให้นายทะเบียนประกาศความจุของกระบอกสูบของรถยนต์แต่ละแบบไว้ด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงอุตสาหกรรม

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคหนึ่งไม่ครอบคลุมถึงแบบของรถยนต์คันใดให้นาย
ทะเบียนเก็บภาษีประจำปีโดยถือความจุของกระบอกสูบตามหนังสือคู่มือประจำรถยนต์ของรถยนต์
คันนั้น ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมรับรอง และให้นายทะเบียนดำเนินการประกาศความจุของ
กระบอกสูบของรถยนต์คันดังกล่าวต่อไป

ประกาศตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่
๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

^{๓๑} มาตรา ๒๙ (๓) เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
พ.ศ. ๒๕๒๙ ต่อมามีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การไม่อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๙ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่
๔ กันยายน ๒๕๒๙ ที่ประชุมได้ลงมติไม่อนุมัติ

^{๓๒} มาตรา ๒๙ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔
มาตรา ๒๙ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔

มาตรา ๓๐ ให้รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนตามมาตรา ๘ และรถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๙ ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีด้วย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจลดภาษีประจำปีสำหรับรถในเขตท้องที่ใดหรือในกรณีใดลงจากอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ ได้ การลดตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒^{๓๔} เจ้าของรถมีหน้าที่เสียภาษีประจำปี ภาษีประจำปีให้เสียล่วงหน้าคราวละหนึ่งปี ถ้ามิได้เสียภาษีภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าของรถนั้นชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งต่อเดือนหรือเศษของเดือนของจำนวนภาษีที่ต้องชำระเงินเพิ่มตามมาตรา^{๓๕}นี้ให้ถือเป็นเงินภาษี รถที่ได้เสียภาษีประจำปีสำหรับปีใด ถ้าเปลี่ยนเจ้าของรถ เจ้าของใหม่ไม่ต้องเสียภาษีประจำปีในปีนั้นอีก

มาตรา ๓๓^{๓๔} ในกรณีที่มีการจดทะเบียนเปลี่ยนประเภทรถหรือเปลี่ยนการใช้รถผิดไปจากที่จดทะเบียนไว้ในระหว่างปี ถ้าเป็นเหตุให้เสียภาษีลดลง เจ้าของรถไม่มีสิทธิได้รับคืนภาษีส่วนที่เสียเกิน แต่ถ้าต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น เจ้าของรถต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้นให้ครบถ้วนถูกต้องเมื่อจะต้องขอจดทะเบียน

มาตรา ๓๔ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว แม้จะไม่ได้ใช้ก็ต้องเสียภาษีประจำปีตามมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๒ เว้นแต่เจ้าของรถจะแจ้งการไม่ใช้ต่อนายทะเบียนก่อนถึงกำหนดเสียภาษีประจำปีครั้งต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ผู้ใดมีหน้าที่เสียภาษีประจำปีแล้วไม่เสียภาษีประจำปีภายในเวลาที่กำหนด นายทะเบียนอาจแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่นั้นนำไปชำระภาษีประจำปีให้ถูกต้องครบถ้วน ณ ที่ทำการของนายทะเบียนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่ผู้เช่นนั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดรถนั้นไว้ได้

มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖
มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๙ ต่อมามีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การโอนอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๙ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๒๙ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายน ๒๕๒๙ ที่ประชุมได้ลงมติไม่อนุมัติ

มาตรา ๓๕/๑^{๓๖} ในระหว่างที่เจ้าของรถค้างชำระภาษีประจำปี ให้นายทะเบียนมีอำนาจที่จะไม่รับดำเนินการทางทะเบียนจนกว่าเจ้าของรถจะเสียภาษีที่ค้างชำระให้ครบถ้วนก่อน หรือได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๓๕/๒ วรรคสองแล้ว

มาตรา ๓๕/๒^{๓๗} รถที่ค้างชำระภาษีประจำปีไม่ถึงสามปี หากเจ้าของรถประสงค์จะขอเสียภาษีประจำปีเพื่อใช้รถในปีนั้น ให้นายทะเบียนรับชำระภาษีนั้นได้

สำหรับภาษีที่ค้างชำระ ให้นายทะเบียนกำหนดจำนวนเงิน และระยะเวลาในการชำระตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เจ้าของรถผิดนัดไม่เสียภาษีที่ค้างชำระตามวรรคสองให้ครบถ้วน นายทะเบียนมีอำนาจไม่รับดำเนินการทางทะเบียน จนกว่าเจ้าของรถจะเสียภาษีที่ค้างชำระให้ครบถ้วน

มาตรา ๓๕/๓^{๓๘} รถที่ค้างชำระภาษีประจำปีติดต่อกันครบสามปี ให้การจดทะเบียนรถเป็นอันระงับไป ในการนี้ให้นายทะเบียนประกาศหมายเลขทะเบียนพร้อมทั้งจำนวนภาษีที่ค้างชำระไว้ ณ ที่ทำการนายทะเบียนและในสถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด และแจ้งให้เจ้าของรถทราบ และให้บุคคลดังกล่าวส่งคืนแผ่นป้ายทะเบียนรถต่อนายทะเบียนและนำไปคู่มือจดทะเบียนรถมาแสดงต่อนายทะเบียนเพื่อบันทึกหลักฐานการระงับทะเบียนรถภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งและปิดประกาศดังกล่าว

ในกรณีที่เจ้าของรถมิได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการ หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถได้

ให้ภาระภาษีประจำปีหลังจากปีที่สามเป็นอันระงับไป แต่เจ้าของรถยังคงต้องเสียภาษีที่ค้างชำระให้ครบถ้วน และให้นำมาตรา ๓๕/๑ และมาตรา ๓๕/๒ วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖^{๓๙} นายทะเบียนมีอำนาจออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของรถนำรถไปตรวจ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน หรือสถานตรวจสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าตรวจในที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปีและยึดรถนั้นไว้เพื่อตรวจสอบได้ การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

^{๓๖} มาตรา ๓๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๗} มาตรา ๓๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๘} มาตรา ๓๕/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๙} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๘^{๕๑} ในกรณีที่ผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ตรวจและยึดตาม
มาตรา ๓๗ ให้นำส่งนายทะเบียนโดยมิชักช้า และให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ รถที่ยึดตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ ให้นำนายทะเบียน
เก็บรักษาไว้สิบห้าวัน ถ้าเจ้าของรถไม่นำเงินภาษีค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดรถไปชำระให้
ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้จัดการขายทอดตลาดรถนั้น

ในการขายทอดตลาด ห้ามมิให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการเข้าสู่ราคา^{๕๒}

ถ้าขายทอดตลาดได้เงินเกินค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขาย
รถ ให้คืนเงินที่เหลือแก่เจ้าของรถ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดแจ้งความนำจับรถที่เจ้าของรถมิได้ชำระภาษีประจำปีภายในเวลาที่
กำหนด เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้นั้นได้รับรางวัลนำจับในอัตราร้อยละหกสิบของจำนวนเงินเพิ่มของ
ภาษีที่ต้องชำระ

มาตรา ๔๑^{๕๓} เงินภาษีประจำปีรวมทั้งเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียมตาม
พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานครให้ตกเป็น
รายได้ของกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล สุขาภิบาลในจังหวัดนั้น เมืองพัทยาและราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยให้
กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

ใบอนุญาตขับรถ

มาตรา ๔๒ ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตขับรถและต้องมีใบอนุญาตขับรถและสำเนา
ภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับหรือควบคุมผู้ฝึกหัดขับรถเพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที
เว้นแต่ผู้ฝึกหัดขับรถยนต์ตามมาตรา ๕๗

ในกรณีที่ผู้ขับรถเป็นคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการ
ชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ผู้ขับรถซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นจะใช้ใบอนุญาตขับรถตาม
มาตรา ๔๒ ทวิ ขัปรรถในราชอาณาจักรก็ได้ และในกรณีนี้จะต้องมีใบอนุญาตขับรถดังกล่าวพร้อมด้วย
สำเนาเอกสารตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาและหรือความตกลงที่มีอยู่ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลของประเทศ
นั้น ๆ เพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที^{๕๔}

^{๕๑} มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๕๒} มาตรา ๓๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๕๓} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗

^{๕๔} มาตรา ๔๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๔๒ ทวิ^{๕๕} ในกรณีที่มีความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลต่างประเทศ ว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับรถภายในประเทศซึ่งกันและกัน คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และมีใบอนุญาตขับรถที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสมาคมยานยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศที่มีความตกลงดังกล่าว กับรัฐบาลไทย อาจใช้ใบอนุญาตขับรถของประเทศนั้นขับรถในราชอาณาจักรได้ตามประเภทและชนิดของรถที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขับรถนั้น แต่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาและหรือความตกลงที่มีอยู่ระหว่าง รัฐบาลไทยกับรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ และตามบทบัญญัติทั้งหลายในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ขับรถตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓^{๕๖} ใบอนุญาตขับรถมีดังนี้

(๑) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลชั่วคราว

(๒) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล

(๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล

(๔) ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ

(๕) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ

(๖) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

(๖/๑) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๗) ใบอนุญาตขับรถบดถนน

(๘) ใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์

(๙) ใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๘)

(๑๐) ใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ใบอนุญาตขับรถตาม (๑) ใช้สำหรับขับรถบริการให้เช่า เฉพาะในกรณีที่ผู้ขับรถ เป็นผู้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ใช้สำหรับขับรถบริการให้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๔) ใช้สำหรับขับรถบริการและใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๕) ใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๓) ได้ด้วย และใบอนุญาตขับรถตาม (๖/๑) ใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๖) ได้ด้วย นอกนั้นใช้แทนกันไม่ได้

มาตรา ๔๓ ทวิ^{๕๗} ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทางหรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้ใช้แทน

^{๕๕} มาตรา ๔๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

^{๕๖} มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๗} มาตรา ๔๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๗

ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลตามมาตรา ๔๓ (๒) และใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะตามมาตรา ๔๓ (๕) ได้

ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถในประเภทการขนส่งส่วนบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกให้ใช้แทนใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลตามมาตรา ๔๓ (๒) ได้

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๔๔^{๔๔} ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ

ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) (๖) (๗) (๘) และ (๙) มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) และ (๖/๑) มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ และอาจขอต่ออายุใบอนุญาตขับรถได้อีกคราวละห้าปีหรือสามปี แล้วแต่กรณี โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพของร่างกายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๔๕}

ในกรณีที่วันครบกำหนดอายุใบอนุญาตตามวรรคสองไม่ตรงกับวันครบรอบวันเกิดของผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถ ให้ขยายอายุใบอนุญาตต่อไปจนถึงวันครบรอบวันเกิดของผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถในปีนั้นหรือในปีถัดไป แล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ใบอนุญาตขับรถครบกำหนดอายุ

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถเกิดในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ และในปีที่ใบอนุญาตขับรถครบกำหนดอายุตามวรรคสองนั้นไม่มีวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ให้ถือเอาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ เป็นวันครบรอบวันเกิด

การขอต่ออายุใบอนุญาตขับรถ และการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตขับรถ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ และยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นที่อยู่

การขอใบอนุญาตขับรถและการออกใบอนุญาตขับรถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔๖ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๔๔} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖
^{๔๕} มาตรา ๔๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑)^{๕๐} มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ถ้าเป็นผู้ขอใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลชั่วคราว สำหรับรถจักรยานยนต์ที่มีขนาดความจุของกระบอกสูบรวมกันไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวงต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) มีความรู้และความสามารถในการขับรถ

(๓) มีความรู้ในข้อบังคับการเดินรถตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

(๔) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้

(๕) ไม่มีโรคประจำตัวที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าอาจเป็นอันตรายขณะขับ

รถ

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน

(๗) ไม่มีใบอนุญาตขับรถชนิดเดียวกันอยู่แล้ว

(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ

มาตรา ๔๗^{๕๑} ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๖/๑) ต้อง

๑) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓(๑) มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ และ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษหรือถูกเจ้าพนักงานเปรียบเทียบปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป สำหรับความผิดเกี่ยวกับการขับรถอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะพ้นโทษครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าหกเดือนแล้ว

(ก) ฝ่าฝืนสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร

(ข) ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น

(ค) ในลักษณะกีดขวางการจราจร

(ง) ใช้ความเร็วเกินอัตราที่กำหนด

(จ) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(ฉ) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น

มาตรา ๔๘^{๕๒} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๙^{๕๓} ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓(๑) มาก่อนไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

^{๕๐} มาตรา ๔๖ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๑} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๒} มาตรา ๔๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๕๓} มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ แต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ยี่สิบสองปีบริบูรณ์ สำหรับผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) หรือ (๕) และยี่สิบปีบริบูรณ์ สำหรับผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๖/๑)

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ (๓)

(๔) มีสัญชาติไทย

(๕) รู้จักถนนและทางหลวงในจังหวัดที่ขอรับใบอนุญาตขับรถพอสมควร

(๖) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่อร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ

(๘) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิด ภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อ ร่างกาย ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกง ความผิดฐานกรรโชก รีดเอา ทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ ความผิดฐานยักยอก ความผิดฐานรับของโจร และความผิดฐานทำให้ เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษหรือโดยคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) หรือ (๖/ ๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๘) แต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า

(๑) หกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสามเดือน

(๒) หนึ่งปีสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสามเดือนในคดีเกี่ยวกับการใช้ รถกระทำความผิด หรือ

(๓) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสามปี

และได้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนโดยชี้แจงถึงเหตุผลที่ตนต้องโทษพร้อมกับแสดง หลักฐานว่าตนเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อยควรไว้วางใจให้ขับรถยนต์สาธารณะหรือ รถจักรยานยนต์สาธารณะได้ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนคำร้องดังกล่าว ถ้าเห็น ด้วยกับคำร้องก็ให้อ่านาจออกใบอนุญาตขับรถให้ได้โดยมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๘) มาใช้ บังคับ แต่ถ้าไม่เห็นด้วย ให้สั่งยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ขอทราบ

ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งยกคำ ร้องจากนายทะเบียน

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๗) (๘) หรือ (๙) ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ และ

(๒) มีความรู้ความสามารถในการขับรถประเภทนั้น ๆ เป็นอย่างดี

มาตรา ๕๑/๑^{๕๕} ผู้มีใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๖/๑) มีสิทธิขอรับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑๐)

มาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑

มาตรา ๕๓ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทใดแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้น ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถนั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถมาตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามได้ หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้น^{๕๖}

มาตรา ๕๓/๑^{๕๗} ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถได้คราวละไม่เกินหกเดือน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะกระทำความผิดในกรณีดังต่อไปนี้ นายทะเบียนจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถเสียก็ได้

- (๑) กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซ้ำในข้อหาเดียวกับความผิดครั้งก่อนภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ความผิดครั้งก่อนเกิดขึ้น
- (๒) ไม่มารายงานตนต่อนายทะเบียนตามที่นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือไปแล้วไม่น้อยกว่าสองครั้งโดยมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุสมควร
- (๓) เรียกเก็บค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓/๒^{๕๘} ผู้ซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้อธิบดีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์ ถ้าไม่มีวินิจฉัยชี้ขาดภายในเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอธิบดีวินิจฉัยไม่ให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถตามหนังสืออุทธรณ์ของผู้ขับรถ

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ

^{๕๕} มาตรา ๕๑/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๖} มาตรา ๕๓ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๗} มาตรา ๕๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๘} มาตรา ๕๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๕๓/๓^{๕๔} ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถส่งคืนใบอนุญาตนั้นแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตขับรถแล้ว หากปรากฏว่า

- (๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานจราจร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก
- (๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดฐานขับรถหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะเป็นภัยต่อประชาชน หรือ

(๔) มีผู้กล่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนนหรือทางหลวง โดยขู่ เชิญ คูหมิ่น รังแก หรือรบกวนคนขับรถด้วยกันหรือผู้โดยสาร

นายทะเบียนมีอำนาจเรียกใบอนุญาตขับรถมายึดไว้ได้ แต่ห้ามมิให้ยึดเกินหนึ่งปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๕๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๔ (๘) ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายยึดใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๕๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) ตั้งแต่วันยื่นฟ้องต่อศาลจนถึงเวลาที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด และในระหว่างเวลานั้นห้ามมิให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตขับรถดังกล่าว^{๖๐}

ในการยึดใบอนุญาตขับรถ ให้ผู้ยึดบันทึกการยึดไว้ในใบอนุญาตขับรถด้วย

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตขับรถสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตขับรถยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตขับรถต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุนั้น และในกรณีที่ได้ใบอนุญาตขับรถที่สูญหายคืน ให้ส่งใบแทนใบอนุญาตขับรถนั้นแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้คืน

การขอใบแทนใบอนุญาตขับรถ และการออกใบแทนใบอนุญาตขับรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๗ ห้ามมิให้เจ้าของรถหรือคนขับรถยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรือมีใบอนุญาตขับรถประเภทอื่นที่ชี้แทนกันไม่ได้ เข้าขับรถของตนหรือรถที่ตนเป็นคนขับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝีกหัดขับรถยนต์ ต้องมีผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีควบคุมอยู่ด้วย

^{๕๔} มาตรา ๕๓/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๕๔ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

ในการฝึกหัดขับรถ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ฝึกหัดและผู้ควบคุมอยู่ในรถ ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้น ผู้ควบคุมต้องรับผิดชอบทางแพ่ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ฝึกหัดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนในเวลาที่ขับขี่อยู่นั้น

[คำว่า “รถยนต์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่

๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๕๗ ทวิ^{๖๑} ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้ขับรถหยุดรถเพื่อทำการตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กับมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดปฏิบัติตามการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบนั้นได้ และเมื่อพบว่าผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จะว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผู้นั้นไปรายงานตนต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับก็ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีความผิดดังกล่าวมีโทษจำคุก ให้ผู้ตรวจการนำตัวผู้นั้นส่งพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ในการออกคำสั่งให้ไปรายงานตนต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ผู้ตรวจการจะเรียกเก็บใบอนุญาตขับรถของผู้ผู้นั้นไว้เป็นการชั่วคราวก็ได้ แต่ต้องรับนำใบอนุญาตขับรถที่เรียกเก็บไว้ไปส่งมอบแก่นายทะเบียนภายในแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ออกคำสั่งและให้ถือว่าคำสั่งนั้นเป็นใบอนุญาตขับรถชั่วคราวภายในกำหนดเวลาที่ให้ไปรายงานตนดังกล่าว

คำสั่งให้ไปรายงานตนต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดี

กำหนด

มาตรา ๕๗ ตรี^{๖๒} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้ตรวจการแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวผู้ตรวจการให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๗ จัตวา^{๖๓} ในขณะที่อยู่ในระหว่างการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะจะปฏิเสธไม่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารมิได้ เว้นแต่การบรรทุกนั้นน่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนหรือแก่คนโดยสาร

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะที่ปฏิเสธรับจ้างบรรทุกคนโดยสารนอกเส้นทางหรือนอกท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๗ เบญจ^{๖๔} ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ที่ว่างตามเส้นทางที่สั้นหรือถึงที่หมายเร็วที่สุด หรือเส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร และต้องส่งคนโดยสาร ณ สถานที่ตามที่ตกลงกันได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๑} มาตรา ๕๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๒} มาตรา ๕๗ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๓} มาตรา ๕๗ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๔} มาตรา ๕๗ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

ห้ามมิให้ผู้ขับรถตามวรรคหนึ่ง พาคนโดยสารไปทอดทิ้งระหว่างทางไม่ว่าด้วย
ประการใด ๆ

มาตรา ๕๗ ฉ^{๖๕} ในขณะที่ขับรถ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์
สาธารณะ ต้อง

(๑) ไม่สูบบุหรี่ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คน
โดยสาร

(๒) ไม่กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสี ดุหมิ่น ก้าวร้าวหรือแสดงกิริยาในลักษณะ
ดังกล่าวต่อคนโดยสาร

(๓) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

(๔) ไม่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เสพติดวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์
ต่อจิตและประสาท

(๖) ไม่ขับรถในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ

(๗) ปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร

ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘^{๖๖} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๕ (๒) (๓)

(๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๕) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๘/๑^{๖๗} ผู้ขับรถรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

ข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ (๑๕/๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๙^{๖๘} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น

บาท

มาตรา ๖๐^{๖๙} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสองและวรรคสาม

มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา

๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา

^{๖๕} มาตรา ๕๗ ฉ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๖} มาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๗} มาตรา ๕๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๘} มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗

^{๖๙} มาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗

๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๑^{๖๐} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๕/๓ วรรคหนึ่งหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับแจ้งบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับแจ้งบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับแจ้งระหว่างจังหวัดในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน หรือไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๓ วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

[คำว่า "รถยนต์" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๖๒/๑^{๖๑} ผู้ได้รับแจ้งบรรทุกคนโดยสารโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ได้รับแจ้งบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับแจ้งบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับแจ้งระหว่างจังหวัดในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุหรือใบอนุญาตถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

[คำว่า "รถยนต์" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๖๓/๑^{๖๒} ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๓/๒^{๖๓} ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๖๐} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๑} มาตรา ๖๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๒} มาตรา ๖๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๖๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๖๕^{๗๔} ผู้ใดขับรถเมื่อใบอนุญาตขับรถสิ้นอายุ หรือระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ หรือถูกยึดใบอนุญาตขับรถ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขับรถโดยไม่แสดงใบอนุญาตขับรถ และสำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๖/๑^{๗๕} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๗ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๖/๒^{๗๖} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ จัตวา มาตรา ๕๗ เบญจ หรือมาตรา ๕๗ ฉ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๖/๓^{๗๗} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ฉ (๓) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖/๔^{๗๘} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ฉ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทแล้วแต่กรณี อีกหนึ่งในสาม

มาตรา ๖๖/๕^{๗๙} ผู้ใดเรียกเก็บค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ใด
(๑) ให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้แก่ตน
(๒) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้สำหรับรถคันหนึ่งกับรถอีกคันหนึ่ง
(๓) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้แก่ผู้อื่น
(๔) เปลี่ยนแปลงโดยวิธีใด ๆ หรือปิดบังทั้งหมดหรือแต่บางส่วนซึ่งเครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้ประจำรถ หรือ

^{๗๔} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๗๕} มาตรา ๖๖/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๗๖} มาตรา ๖๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๗๗} มาตรา ๖๖/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๗๘} มาตรา ๖๖/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๗๙} มาตรา ๖๖/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๕) ใช้รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ หรือยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๐ หรือลดภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๑ ผิดไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นหรือลด

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๗ ทวิ^๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๘ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีประจำปี ในกรณีที่เป็นรถที่จดทะเบียนแล้ว การเสียภาษีประจำปีในปีแรกภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายทะเบียนเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการเสียภาษีใหม่ โดยเฉลี่ยจำนวนรถที่จะต้องเสียภาษีออกไปเป็นรายเดือนตามระยะเวลาและจำนวนที่นายทะเบียนเห็นสมควร และประกาศ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การคิดภาษีเป็นรายเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้คิดเฉลี่ยจากอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถชนิดนั้น

มาตรา ๖๙ สำหรับรถและเครื่องอุปกรณ์ของรถอันมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ที่มีอยู่แล้วในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา หรือที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี และถ้าจะอนุญาตให้ใช้ต่อไป ให้มีกำหนดเวลาไม่เกินสามปี นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๐ บรรดา กฎกระทรวง คำสั่ง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ รถยนต์ ทุพศักราช ๒๔๗๓ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่ง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๑ ในท้องที่ใดที่ได้มีการประกาศให้การประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ต้องดำเนินการโดยบริษัทมหาชนจำกัด บริษัท

มาตรา ๖๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

อัตราค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) คำขอ ฉบับละ ๕ บาท

(๒) ใบคู่มือจดทะเบียนรถ ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(๓) แผ่นป้ายทะเบียนรถ แผ่นละ ๑๐๐ บาท

(๓/๑) การขอใช้หมายเลขทะเบียนรถ

(ก) การขอใช้หมายเลขทะเบียนที่ออกให้

สำหรับรถคันหนึ่งมาใช้กับรถอีก

คันหนึ่ง

ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท

(ข) การขอใช้หมายเลขทะเบียนซึ่ง

ยังไม่เคยออกให้สำหรับรถคันใด

มาใช้กับรถที่จดทะเบียนแล้ว

ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท

(ค) การขอใช้หมายเลขทะเบียน

ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษที่ได้จากการประมูล

ตามมาตรา ๑๐/๑ กับกรณีตาม (ก)

หรือ (ข)

ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท

(๔) การขอคันทะเบียนรถหรือขอแก้ไขเพิ่มเติมรายการ

ในทะเบียนรถและใบคู่มือจดทะเบียนรถ

(ก) รถจักรยานยนต์

ครั้งละ ๑๐๐ บาท

(ข) รถอื่นนอกจาก (ก)

ครั้งละ ๕๐ บาท

(๕) การโอนทะเบียนรถ

ครั้งละ ๑๐๐ บาท

(๖) การย้ายรถ

(ก) รถยนต์

ครั้งละ ๕๐ บาท

(ข) รถอื่นนอกจาก (ก)

ครั้งละ ๒๐ บาท

(๗) การตรวจสภาพรถ

(ก) รถจักรยานยนต์

คันละ ๑๐ บาท

(ข) รถอื่นนอกจาก (ก)

คันละ ๕๐ บาท

(๘) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗

อันละ ๑๐๐๐ บาท

(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗

เล่มละ ๑๐๐ บาท

(๑๒) ใบอนุญาตรถยนต์ตามอนุสัญญาว่าด้วยการจราจร

ทางถนน ทำ ณ นครเจนีวา ค.ศ. ๑๙๔๙ ซึ่ง

ประเทศไทยได้ภาคยานุวัติ

เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๕

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

อัตราค่าธรรมเนียม (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์ตามอนุสัญญาว่าด้วย การจราจรทางถนน ทำ ณ นครเจนีวา ค.ศ. ๑๙๔๙ ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๕	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๔) ^{๒๒} ใบอนุญาตขับรถชั่วคราว ตามมาตรา ๔๓ (๑)	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๕) ^{๒๓} ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๖) ^{๒๔} ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๗) ^{๒๕} ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๘) ^{๒๖} ใบอนุญาตขับรถสามล้อสาธารณะ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๙) ^{๒๗} ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๙/๑) ^{๒๘} ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒๐) ^{๒๙} ใบอนุญาตขับรถบดถนน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒๑) ^{๓๐} ใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒๒) ^{๓๑} ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๙)	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒๓) ^{๓๒} (ยกเลิก)			
(๒๔) ^{๓๓} (ยกเลิก)			

^{๒๒} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๒๓} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๒๔} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๒๕} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๒๖} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๒๗} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๒๘} อัตราค่าธรรมเนียม (๑๙/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๒๙} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๐} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๑} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๒} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๓) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๓๓} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๔) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๒๕) ^{๙๔} (ยกเลิก)		
(๒๖) ^{๙๕} (ยกเลิก)		
(๒๗) ^{๙๖} (ยกเลิก)		
(๒๘) การแก้ไขรายการในใบอนุญาตขับรถ	ครั้งละ	๕๐ บาท
(๒๙) หนังสืออนุญาตตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๘	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๓๐) ใบแทนใบคู่มือจดทะเบียนรถ	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๓๑) ใบแทนใบอนุญาต ครั้งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต แต่ไม่เกินฉบับละ		๑๐๐ บาท
(๓๒) ใบแทนเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๓๓) ใบแทนหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๒๕ บาท
(๓๔) ค่าธรรมเนียมอื่น	ครั้งละ	๒๐ บาท
(๓๕) การรับรองสำเนาเอกสาร	แผ่นละ	๒๐ บาท
(๓๖) ^{๙๗} การต่ออายุใบอนุญาตขับรถ ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตขับรถแต่ละฉบับ		

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๙๔} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๕) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๙๕} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๖) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๙๖} อัตราค่าธรรมเนียม (๒๗) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม (๓๖) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

อัตราภาษีประจำปี

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนให้เก็บภาษีตามความจุของกระบอกสูบรวมกันของเครื่องยนต์ของรถยนต์แต่ละคัน ในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) ๖๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตรแรก

ลูกบาศก์เซนติเมตรละ ๐.๕๐ บาท

(ข) ส่วนที่เกิน ๖๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

แต่ไม่เกิน ๑,๘๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

ลูกบาศก์เซนติเมตรละ ๑.๕๐ บาท

(ค) ส่วนที่เกิน ๑,๘๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

ลูกบาศก์เซนติเมตรละ ๔.๐๐ บาท

รถยนต์ตาม (๑) ที่นิติบุคคลเป็นเจ้าของ และมีได้ให้บุคคลธรรมดาเช่าซื้อในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้เช่าซื้อของนิติบุคคลนั้น ให้เก็บภาษีในอัตราสองเท่า

(๒) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม

คันละ ๑๕๐ บาท

(ข) น้ำหนักตั้งแต่ ๕๐๑ - ๗๕๐

กิโลกรัม คันละ ๓๐๐ บาท

(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๗๕๑ - ๑,๐๐๐

กิโลกรัม คันละ ๔๕๐ บาท

(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๑,๒๕๐

กิโลกรัม คันละ ๘๐๐ บาท

(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑ - ๑,๕๐๐

กิโลกรัม คันละ ๑,๐๐๐ บาท

(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑ - ๑,๗๕๐

กิโลกรัม คันละ ๑,๓๐๐ บาท

(ช) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๗๕๑ - ๒,๐๐๐

กิโลกรัม คันละ ๑,๖๐๐ บาท

(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑ - ๒,๕๐๐

กิโลกรัม คันละ ๑,๙๐๐ บาท

(ฅ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๕๐๑ - ๓,๐๐๐

กิโลกรัม คันละ ๒,๒๐๐ บาท

(ญ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๐๐๑ - ๓,๕๐๐

กิโลกรัม คันละ ๒,๕๐๐ บาท

(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๕๐๑ - ๔,๐๐๐

กิโลกรัม คันละ ๒,๖๐๐ บาท

(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๐๐๑ - ๔,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๘๐๐ บาท
(ฐ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๕๐๑ - ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๐๐๐ บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๖,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๒๐๐ บาท
(ฒ) น้ำหนักตั้งแต่ ๖,๐๐๑ - ๗,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๔๐๐ บาท
(ณ) น้ำหนักตั้งแต่ ๗,๐๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	คันละ	๓,๖๐๐ บาท
(๓) ^{๙๙} รถจักรยานยนต์ ให้คำนวณภาษีประจำปีในอัตราดังต่อไปนี้		
(ก) รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	คันละ	๑๐๐ บาท
(ข) รถจักรยานยนต์สาธารณะ	คันละ	๑๐๐ บาท
(๔) ^{๑๐๐} รถพ่วงของรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	คันละ	๕๐ บาท
(๕) รถพ่วงนอกจาก (๔)	คันละ	๑๐๐ บาท
(๖) รถบดถนน	คันละ	๒๐๐ บาท
(๗) รถแทรกเตอร์ที่ใช้ในการเกษตร	คันละ	๕๐ บาท
(๘) รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด รถยนต์บริการ ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้		
(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๔๕๐ บาท
(ข) น้ำหนักตั้งแต่ ๕๐๑ - ๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๗๕๐ บาท
(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๗๕๑ - ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๐๕๐ บาท
(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๑,๒๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๓๕๐ บาท
(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑ - ๑,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๖๕๐ บาท
(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑ - ๑,๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๑๐๐ บาท
(ช) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๗๕๑ - ๒,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๕๕๐ บาท
(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑ - ๒,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๐๐๐ บาท
(ณ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๕๐๑ - ๓,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๔๕๐ บาท

^{๙๙} อัตราภาษีประจำปี (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๐๐} อัตราภาษีประจำปี (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(ญ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๐๐๑ - ๓,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๕๐๐	บาท
(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๕๐๑ - ๔,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๔,๓๕๐	บาท
(ฏ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๐๐๑ - ๔,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๔,๘๐๐	บาท
(ฐ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๕๐๑ - ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๕,๒๕๐	บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๖,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๕,๗๐๐	บาท
(ฒ) น้ำหนักตั้งแต่ ๖,๐๐๑ - ๗,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๖,๑๕๐	บาท
(ณ) น้ำหนักตั้งแต่ ๗,๐๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	คันละ	๖,๖๐๐	บาท
(๙) รถยนต์รับจ้าง ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้			
(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑๘๕	บาท
(ข) น้ำหนักตั้งแต่ ๕๐๑ - ๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๓๑๐	บาท
(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๗๕๑ - ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๔๕๐	บาท
(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๑,๒๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๕๖๐	บาท
(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑ - ๑,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๖๘๕	บาท
(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑ - ๑,๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๘๗๕	บาท
(ช) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๗๕๑ - ๒,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๐๖๐	บาท
(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑ - ๒,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๒๕๐	บาท
(ฌ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๕๐๑ - ๓,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๔๓๕	บาท
(ญ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๐๐๑ - ๓,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๖๒๕	บาท
(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๕๐๑ - ๔,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๘๑๐	บาท
(ฏ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๐๐๑ - ๔,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๐๐๐	บาท

(ฐ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๕๐๑ - ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๑๘๕ บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๖,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๓๗๕ บาท
(ฒ) น้ำหนักตั้งแต่ ๖,๐๐๑ - ๗,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๕๖๐ บาท
(ณ) น้ำหนักตั้งแต่ ๗,๐๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	คันละ	๒,๗๕๐ บาท
(๑๐) รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลหรือรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมิได้ใช้ในการประกอบกิจการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือรถแทรกเตอร์ซึ่งมิได้ใช้ในการเกษตร ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้		
(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓๐๐ บาท
(ข) น้ำหนักตั้งแต่ ๕๐๑ - ๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๔๕๐ บาท
(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๗๕๑ - ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๖๐๐ บาท
(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๑,๒๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๗๕๐ บาท
(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑ - ๑,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๙๐๐ บาท
(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑ - ๑,๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๐๕๐ บาท
(ช) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๗๕๑ - ๒,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๓๕๐ บาท
(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑ - ๒,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๖๕๐ บาท
(ฌ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๕๐๑ - ๓,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๙๕๐ บาท
(ญ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๐๐๑ - ๓,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๒๕๐ บาท
(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๕๐๑ - ๔,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๕๕๐ บาท
(ฏ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๐๐๑ - ๔,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๘๕๐ บาท
(ฐ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๕๐๑ - ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๑๕๐ บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๖,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๔๕๐ บาท

(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๖,๐๐๑ - ๗,๐๐๐

กิโลกรัม

คันละ ๓,๗๕๐ บาท

(ณ) น้ำหนักตั้งแต่ ๗,๐๐๑ กิโลกรัม

ขึ้นไป

คันละ ๔,๐๕๐ บาท

(๑๑)^{๑๐๑} รถที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า หรือรถที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานอื่นโดยมิได้ใช้เครื่องยนต์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้จัดเก็บภาษีในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน ให้จัดเก็บภาษีตามน้ำหนักของรถในอัตราดังต่อไปนี้

(ข) รถอื่นนอกจาก (ก) ให้จัดเก็บภาษีในอัตรากึ่งหนึ่งของรถตาม (๒) (๓) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ

(๑๐) แล้วแต่กรณี

(๑๒)^{๑๐๒} รถที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ที่ใช้พลังงานทดแทน พลังงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือ พลังงานอย่างประหยัด ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้จัดเก็บภาษีในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราที่กำหนดไว้

(๑๓)^{๑๐๓} รถที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติซึ่งเป็นก๊าซไฮโดรคาร์บอนที่ประกอบด้วย ก๊าซมีเทนเป็นส่วนใหญ่เป็นเชื้อเพลิง ให้จัดเก็บภาษีในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) ระบบเชื้อเพลิงที่ใช้ก๊าซธรรมชาติดังกล่าวเพียงอย่างเดียวในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราที่กำหนดไว้

(ข) ระบบเชื้อเพลิงที่ใช้ก๊าซธรรมชาติดังกล่าวร่วมกับน้ำมันเชื้อเพลิงในอัตราสามในสี่ของอัตราที่กำหนดไว้

ในการคำนวณน้ำหนัก ให้รวมน้ำหนักของรถและเครื่องอุปกรณ์ที่ติดกับตัวรถตามปกติแต่ไม่รวม น้ำหนักน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันเครื่อง น้ำ และเครื่องมือประจำรถ ถ้ามีเศษของกิโลกรัมให้ปัดทิ้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๐๑} อัตรากาซีประจำปี (๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๐๒} อัตรากาซีประจำปี (๑๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๐๓} อัตรากาซีประจำปี (๑๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ประกาศใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๓ นับเป็นเวลาเกือบห้าสิบปีแล้ว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วประมาณยี่สิบครั้ง อย่างไรก็ตามก็ยังมีบทบัญญัติอีกหลายมาตราที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและสภาพการณ์ของบ้านเมือง สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔^{๑๐๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ อัตราภาษีประจำปีของรถยนต์ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่รถยนต์ที่ได้เสียภาษีในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ไว้แล้ว และรถยนต์ที่ค้างชำระภาษีประจำปีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และอัตราภาษีเก็บภาษีรถยนต์นึ่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนยังไม่เหมาะสม สมควรเปลี่ยนหลักเกณฑ์และอัตราภาษีรถยนต์ดังกล่าวเพื่อก่อให้เกิดการใช้น้ำมันโดยประหยัดตามสภาวะของการขาดแคลนน้ำมันในปัจจุบัน นอกจากนั้น สมควรเพิ่มอัตราภาษีรถยนต์ดังกล่าวสำหรับรถยนต์นึ่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนที่นิติบุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของ เพราะภาษีรถยนต์ย่อมถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ของนิติบุคคลดังกล่าวอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕^{๑๐๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้ “ผู้ใด” (อันหมายถึงเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์) จะไปขอจดทะเบียนรถให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนา นั้น ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน เพราะประชาชนส่วนใหญ่ได้ซื้อรถยนต์ในระบบ “เช่าซื้อ” การจดทะเบียนรถจึงตกเป็นหน้าที่ของผู้ขายคือบริษัทรถยนต์ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในที่ต่าง ๆ การจดทะเบียนที่ การตรวจสภาพรถที่ ก็จะต้องกระทำที่นายทะเบียนในท้องที่นั้นเมื่อประชาชนซื้อรถไปใช้ในท้องที่อื่น การกระทำตามพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก และเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นก็ยากแก่การติดตามผู้กระทำความผิด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๐๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๑๓๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๔/๒๔ สิงหาคม ๒๕๒๔

^{๑๐๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘/ตอนที่ ๑๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

เพราะเจ้าของรถและผู้ครอบครองมิใช่บุคคลคนเดียวกัน จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
นี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗^{๑๐๖}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่ง
พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถ เว้นแต่รถนั้นเป็นรถที่จดทะเบียน
และเสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นครบถ้วนถูกต้องแล้ว หากผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทตามมาตรา ๕๙ โดยมีได้แยกประเภทความผิดกรณีการใช้รถที่จด
ทะเบียนแล้ว แต่ยังมีได้เสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นให้ครบถ้วนถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ทำให้
ผู้ใช้รถในกรณีที่ยังมิได้เสียภาษีประจำปีต้องได้รับโทษในอัตราเดียวกันกับกรณีการใช้รถที่ยังมิได้จด
ทะเบียนตามมาตรา ๕๙ ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบไม่ได้ สมควรกำหนดแยกประเภทความผิด
เกี่ยวกับการใช้รถที่จดทะเบียนแล้วแต่ยังมีได้เสียภาษีประจำปี ออกจากความผิดเกี่ยวกับการใช้รถที่
ยังมิได้จดทะเบียน โดยให้มีอัตราโทษแตกต่างกันและมีอัตราโทษเหมาะสมแก่กรณีด้วย โดยกำหนด
โทษสำหรับความผิดกรณีการใช้รถที่จดทะเบียนแล้ว แต่ยังมีได้เสียภาษีประจำปี เป็นความผิดที่
เปรียบเทียบได้ นอกจากนั้น เนื่องจากได้มีการกำหนดให้รถใช้งานเกษตรกรรมเป็น “รถ” ตาม
กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ซึ่งจะต้องมีการจดทะเบียนและผ่านการตรวจสอบสภาพรถ และเพื่อเป็นการ
ส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศ สมควรกำหนดให้รถดังกล่าวได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย
ว่าด้วยรถยนต์ และโดยที่สมควรกำหนดให้เงินที่เป็นค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถได้นำมาใช้
เป็นเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการผลิตแผ่นป้ายสำหรับยานพาหนะต่อไป โดยไม่ต้องจัดสรรให้แก่ราชการ
ส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘^{๑๐๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่าการใช้รถยนต์ส่วน
บุคคลที่จดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล จะใช้เป็นรถยนต์บรรทุก
ส่วนบุคคล หรือรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ซึ่งผิดไปจากประเภทจดทะเบียนไว้ไม่ได้ เป็นเหตุให้ประชาชนที่
สามารถมีรถได้เพียงคันเดียวได้รับความเดือดร้อนโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๘^{๑๐๘}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไว้ โดย

^{๑๐๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑/ตอนที่ ๑๑๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๕/๒๔ สิงหาคม ๒๕๒๗
^{๑๐๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๙๕/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘
^{๑๐๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๑๕๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๘

กำหนดให้ผู้ที่มีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ในความเป็นจริงแล้วปรากฏว่าเด็กที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีและมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดนั้นส่วนมากมีรถจักรยานยนต์ใช้เป็นพาหนะทั้งสิ้น เพราะมีความจำเป็นที่จะต้องใช้รถจักรยานยนต์ขับขี่ไปโรงเรียนหรือใช้ในกิจการด้านอื่น ๆ เนื่องจากสถานศึกษาอยู่ห่างไกลจากบ้านมาก ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้เด็กที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเสีย และเนื่องจากในปัจจุบันกฎหมายบัญญัติให้บุคคลที่มีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ต้องไปทำบัตรประจำตัวประชาชนทุกคน ดังนั้นจึงสมควรอนุญาตให้ผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้เช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๕^{๑๐๙}

มาตรา ๕ อัตราภาษีตามที่กำหนดในมาตรา ๒๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับแก่รถยนต์ที่ได้จดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีไว้แล้ว และรถยนต์ที่ค้างชำระภาษีประจำปี ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้สำหรับภาษีประจำปีที่เคยเสียไว้แล้วหรือที่ค้างชำระนั้น

มาตรา ๖ รถยนต์ที่ได้จดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีไว้แล้วในวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ หากเป็นรถยนต์ตามมาตรา ๒๙ (๓) หรือเจ้าของรถได้เปลี่ยนแปลงให้เป็นรถยนต์ตามมาตรา ๒๙ (๓) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงไว้แล้ว หรือได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวตามมาตรา ๑๔ ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้เสียภาษีรถประจำปีสำหรับปีต่อไปดังต่อไปนี้

(๑) ปีที่หนึ่ง ให้เสียในอัตราสองเท่าของอัตราตามที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) ปีที่สอง ให้เสียในอัตราสามเท่าของอัตราตามที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) ปีต่อไป ให้เสียในอัตราสี่เท่าของอัตราตามที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

ผู้ซึ่งได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องรับโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๑๔

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันมีรถยนต์จำนวนมากใช้หรือเปลี่ยนไปใช้น้ำมันดีเซลหรือก๊าซเป็นเชื้อเพลิง ทำให้เกิดความจำเป็นในการส่งน้ำมันดีเซลหรือก๊าซเข้ามาในราชอาณาจักร ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการเพิ่มจำนวนรถที่ใช้น้ำมันดีเซลหรือก๊าซ

เป็นเชื้อเพลิง และเพื่อเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าว
สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วน
ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การไม่อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๙^{๑๐๐}

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๙ นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๒๙ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๔
กันยายน ๒๕๒๙ ที่ประชุมได้ลงมติไม่อนุมัติ

จึงประกาศมาตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐^{๑๐๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๒ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับ
การรักษาการตามพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๑๓ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งใด ๆ ออก
ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้
บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

และยังอยู่ในระหว่างกฤษฎีกาพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

^{๑๐๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓/ตอนที่ ๑๕๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๒/๑๑ กันยายน ๒๕๒๙

^{๑๐๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๑๓๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๕/๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๐

มาตรา ๑๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ บรรดาแผ่นป้ายทะเบียนรถและเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปีสำหรับรถที่ออกให้แก่รถที่ได้จดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีครบถ้วนและถูกต้องตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นแผ่นป้ายทะเบียนรถและเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้น ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน ไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารดังกล่าว และแก้ไขให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางบกมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวได้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน นอกจากนี้สมควรแก้ไขให้สถานตรวจสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกซึ่งเป็นของเอกชนมีส่วนในการตรวจสภาพรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ทำความตกลงกับประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับรถภายในประเทศซึ่งกันและกัน และโดยที่ประเทศไทยอาจทำความตกลงในทำนองเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ ด้วย ซึ่งความตกลงดังกล่าวจะมีผลให้ผู้มีใบอนุญาตขับรถที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสมาคมยานยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือจากรัฐบาลของประเทศที่ประเทศไทยมีความตกลงด้วย สามารถใช้ใบอนุญาตขับรถนั้นขับรถในประเทศไทยได้ ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่กับต่างประเทศตามความตกลงดังกล่าว นอกจากนี้ เห็นสมควรกำหนดให้ใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถจักรยานยนต์ ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนนทำ ณ นครเจนีวา ค.ศ. ๑๙๔๙ ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๕ เป็น

ใบอนุญาตขับรถชนิดหนึ่งตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๗^{๑๑๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ขับรถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ไม่อาจใช้ใบอนุญาตนั้นขับรถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ ทั้ง ๆ ที่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ซึ่งมีความสามารถขับรถขนาดใหญ่ย่อมสามารถขับรถที่มีขนาดเล็กกว่าได้ สมควรกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ขับรถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ในบางประเภทได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒^{๑๑๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ในปัจจุบันได้กำหนดบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ไว้ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับหลักการเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก นอกจากนั้น ยังมีได้กำหนดให้ผู้ตรวจการเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับรถยนต์ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเฉพาะ ดังนั้น เพื่อให้บทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์มีความหมายชัดเจนโดยไม่มี ความหมายครอบคลุมถึงรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคนและรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัมซึ่งใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และเพื่อให้การตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับรถยนต์เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวทางการตรวจสอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๔^{๑๑๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้นำรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้ามาใช้และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมีการนำรถที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานอื่นมาใช้ภายในประเทศด้วย แต่โดยที่พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถลักษณะดังกล่าวไว้ สมควรกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถลักษณะดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๑๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑/ตอนที่ ๖๔ ก/หน้า ๑๘/๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗
^{๑๑๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๐ ก/หน้า ๑๘/๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒
^{๑๑๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนที่ ๑๑๒ ก/หน้า ๒๔/๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๑๑๖}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

ให้แก้ไขคำว่า “รถยนต์” “รถจักรยานยนต์” และ “เครื่องยนต์” ใน
พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นคำว่า “รถยนต์” “รถจักรยานยนต์”
และ “เครื่องยนต์” ทุกแห่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ รถที่ค้างชำระภาษีประจำปีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้
ดำเนินการดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ให้นายทะเบียนประกาศหมายเลขทะเบียนพร้อมทั้งจำนวนภาษีค้างชำระไว้ ณ
ที่ทำการนายทะเบียนและในสถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ให้เจ้าของรถทำความตกลงกับนายทะเบียนในการชำระภาษีค้างชำระภายใน
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้มีประกาศตาม (๑) โดยให้ได้รับยกเว้นเงินเพิ่ม หากมี
ภาษีค้างชำระเกินกว่าสามปี ให้คิดภาษีค้างชำระเพียงสามปี และให้ผ่อนชำระเป็นงวดได้ ตามระเบียบ
ที่อธิบดีประกาศกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) เจ้าของรถที่มีได้ดำเนินการตาม (๒) ต้องเสียภาษีค้างชำระทั้งหมดพร้อมทั้งเงิน
เพิ่มในอัตราร้อยละสิบต่อปีของจำนวนภาษีที่ค้างชำระ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตาม (๒) รถที่ค้างชำระภาษีประจำปีตั้งแต่สามปีขึ้นไป
หรือรถที่ค้างชำระภาษีประจำปีไม่ถึงสามปี แต่ต่อมาภายหลังค้างชำระภาษีติดต่อกันครบสามปี ให้
ถือว่าทะเบียนรถเป็นอันระงับไป และให้เจ้าของรถมีหน้าที่ส่งคืนแผ่นป้ายทะเบียนรถต่อนายทะเบียน
และนำใบคู่มือจดทะเบียนรถมาแสดงต่อนายทะเบียนเพื่อบันทึกหลักฐานการระงับทะเบียนรถภายใน
สามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาตาม (๒) หรือนับแต่วันค้างชำระภาษีติดต่อกันครบสามปี
แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้นำมาตรา ๓๕/๑ มาตรา ๓๕/๒ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๓๕/๓
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เจ้าของรถผู้ใดไม่ส่งคืนแผ่นป้ายทะเบียนรถและนำใบคู่มือจดทะเบียนรถมาแสดงต่อ
นายทะเบียนตามความใน (๔) ให้นำโทษตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ส่วนการต่ออายุใบอนุญาตขับรถดังกล่าว ให้เป็นไปตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การขอใบแทนใบอนุญาตขับรถตามวรรคหนึ่ง ให้คิดค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตครั้งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถฉบับเดิม

มาตรา ๑๗ ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับรถตลอดชีพอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ใบอนุญาตขับรถนั้นต่อไป

การขอใบแทนใบอนุญาตขับรถตลอดชีพให้นำมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้คิดค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันการจดทะเบียนรถเพื่อให้ได้หมายเลขทะเบียนซึ่งเป็นที่นิยมยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม รวมทั้งยังมีการละเลยหรือหลีกเลี่ยงการชำระภาษีประจำปี ทำให้มีภาษีประจำปีค้างชำระเพิ่มขึ้นทุกปี สมควรกำหนดให้มีการประมวลหมายเลขทะเบียนซึ่งเป็นที่นิยม อันจะเป็นการแก้ไขปัญหาการเลือกปฏิบัติ และช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐอีกทางหนึ่ง ตลอดจนปรับปรุงมาตรการในการจัดเก็บภาษีประจำปีที่ค้างชำระให้ได้ผลอย่างจริงจัง และปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓๒ ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะตามมาตรา ๔๓ (๖/๑) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างนั้นให้ใช้ใบอนุญาตขับ
รถจักรยานยนต์ดังกล่าวแทนได้

มาตรา ๓๓ รถจักรยานยนต์ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

เจ้าของรถจักรยานยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้า
ประสงค์จะนำรถจักรยานยนต์ดังกล่าวรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร ให้ดำเนินการจดทะเบียน
รถจักรยานยนต์นั้นเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างนั้นให้สามารถนำรถจักรยานยนต์ดังกล่าวมารับจ้างบรรทุก
ทุกคนโดยสารได้

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีผู้นำ
รถจักรยานยนต์มาใช้รับส่งคนโดยสารเพื่อสินจ้างเป็นจำนวนมาก แต่กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ยังไม่มี
บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการใช้รถจักรยานยนต์รับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร สมควร
กำหนดให้มีบทบัญญัติในลักษณะดังกล่าว เพื่อให้การรับจ้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และปลอดภัย
แก่คนโดยสาร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถมา
ตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามภายหลังที่ได้รับใบอนุญาตไปแล้วได้ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์ราคา
น้ำมันได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปัญหาทางด้านมลภาวะทางอากาศที่เพิ่มมากขึ้น และเพื่อ
เป็นการส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอื่นทดแทนการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิง สนับสนุนการใช้พลังงานอย่าง
ประหยัด และการใช้พลังงานสะอาดเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจุบันมีผู้นำรถที่ขับเคลื่อนด้วย
พลังงานไฟฟ้าและพลังงานอื่นโดยมิได้ใช้เครื่องยนต์มาใช้ภายในประเทศด้วย อันจะเป็นการช่วยให้มี
การใช้พลังงานอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า และก่อให้เกิดผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของ
ประเทศ สมควรส่งเสริมการใช้รถที่ใช้พลังงานดังกล่าวและกำหนดให้มีอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถ
เหล่านี้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สังหาริมทรัพย์หลายประเภทสามารถจดจำนองเป็นประกันหนี้ได้ ดังเช่น เรือกำปั่น หรือเรือมีระวางตั้งแต่ ๖ ตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือเรือยนต์มีระวางตั้งแต่ ๕ ตันขึ้นไป แพ สัตว์พาหนะ สามารถจดจำนองได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๐๓ ส่วนเครื่องจักรสามารถจดจำนองได้ตามกฎหมายเครื่องจักร แต่ปรากฏว่ารถยนต์ ได้แก่ รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ และรถยนต์ส่วนบุคคล รวมทั้งรถพ่วง รถบดถนน และรถแทรกเตอร์ เป็นสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงแต่ไม่สามารถจดทะเบียนจำนองเป็นประกันหนี้ได้ตามกฎหมาย ในกรณีที่ต้องใช้เป็นประกันหนี้จึงต้องใช้วิธีการโอนขายแก่เจ้าหนี้ และทำเป็นสัญญาเช่าซื้อซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าดอกเบี้ยในอัตราที่สูงเป็นภาระแก่ประชาชนและผู้ประกอบการหลายล้านคนทั่วประเทศ สมควรบรรเทาภาระดังกล่าวนี้ และทำให้รถดังกล่าวเป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่า มีราคา ที่สามารถจำนองเป็นประกันหนี้ได้ และผู้เป็นเจ้าของยังคงมีสิทธิครอบครองใช้สอยได้ดังเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและภาษีประจำปีของรถของหน่วยงานตามมาตรา

๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ค้างชำระไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการบริหารราชการ ทำให้มีหน่วยงานของรัฐรูปแบบต่าง ๆ เกิดขึ้นเพิ่มเติมจากหน่วยงานทางราชการที่มีอยู่เดิม อีกทั้งหน่วยงานทางราชการเดิมบางหน่วยก็ได้มีการปรับเปลี่ยนฐานะหรือรูปแบบการดำเนินการใหม่ อันมีผลทำให้หน่วยงานนั้น ๆ มิได้มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีประจำปี อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหน่วยงานที่เกิดขึ้นหรือปรับเปลี่ยนใหม่นั้นมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์เพื่อให้รถของหน่วยงานดังกล่าวได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีประจำปี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๒ ก/หน้า ๓๗/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๔๙ ก/หน้า ๑/๗ มิถุนายน ๒๕๕๖

ชาญ/ผู้จัดทำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖

ร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๗ ๑๖๐๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 5378
วันที่ 25 ก.ย. 2557
เวลา 08.36 น.

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๕ ฉบับ

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ....

๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (การดำเนินคดีแบบกลุ่ม)

๔. ร่างพระราชบัญญัติรณนต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๕. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๕ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๕ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

กลุ่มงานนิติคดี
 วันที่ ๑๐ (ม) / ๒๕๕๗
 วันที่ ๕ / ก.ย. / ๕๗
 เวลา ๑๐.๑๑ น.
 สำนักการประชุม

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๓๐ (ภาณุมาศ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๐๑๖๐ (Desktop/คสช./ส่งสภา)

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
วันที่ ๑๑ / ๕๗ วันที่ ๕ / ก.ย. / ๒๕๕๗
เวลา ๑๕:๐๐ น. ส่ง พรม.
สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ))
- (๒) กำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้ และกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนได้ในบางกรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และเพิ่มมาตรา ๖/๑)
- (๓) ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และแก้ไขอำนาจในการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๓๗ และยกเลิกมาตรา ๓๙)
- (๔) ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘) และเพิ่มมาตรา ๔๖ (๙))
- (๖) เพิ่มอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการออกหนังสือเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง (เพิ่มมาตรา ๕๗ สัตต)
- (๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๖๑/๑ และมาตรา ๖๖/๖)
- (๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม (เพิ่ม (๗/๑) และ (๗/๒) และแก้ไขเพิ่มเติม (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)
- (๙) กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่ม (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ)

(๕๐)

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุง
บทบัญญัติบางประการเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบันที่มีการพัฒนา
เปลี่ยนแปลงไปมาก และสอดคล้องกับการใช้รถ ตลอดจนเพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแล
การปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้มีอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราภาษี
ประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖/๑ บทบัญญัติมาตรา ๖ (๑) มิให้ใช้บังคับแก่รถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมีความประสงค์นำมาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

(๒) รถที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะเป็นการชั่วคราว

(๓) รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ

(๔) รถที่ใช้ในกรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การใช้รถตาม (๑) อธิบดีจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติและเครื่องหมายแสดงการใช้รถได้ด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

การใช้รถตาม (๒) (๓) และ (๔) ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ การขออนุญาต การอนุญาต ระยะเวลาในการใช้รถ และเครื่องหมายแสดงการใช้รถดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓ ทวิ) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓/๑) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อย กิโลกรัมเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าตรวจในสถานที่จำหน่าย เช่า เช่าซื้อ หรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้

การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุสองปี
นับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือพักใช้ใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๙) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ซึ่งมีใช้จากเหตุขาดคุณสมบัติเรื่องอายุ
ของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ เว้นแต่ได้พ้นกำหนดสามปีไปแล้วนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ สัตต ในหมวด ๓ ใบอนุญาตขับรถ
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๗ สัตต ในกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีเหตุอันควรสงสัยว่า
เจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการ
มีอำนาจออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้นั้นมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้
เมื่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการได้ตรวจสอบกรณีตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่า
เจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ ทวิ
มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๖/๑ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖
หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๑/๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๖/๖ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) และ (๗/๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๗/๑) เครื่องหมายแสดงการใช้รถตามมาตรา ๖/๑

วรรคสองหรือวรรคสาม	แผ่นละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗/๒) การอนุญาตให้ใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรรคสาม	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗	อันละ	๕๐๐	บาท
(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗	เล่มละ	๑,๐๐๐	บาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) ใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท”
---	--------	-------	------

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑๐/๑) รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราตาม (๑๐)”

มาตรา ๒๑ รถยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นใช้ได้ต่อไป

โดยถือว่าเป็นทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนดำเนินการทางทะเบียนรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่เจ้าของรถมาชำระภาษีประจำปีของรถนั้นครั้งแรกหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงสำหรับการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติในมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับรถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติหรือที่รถนั้นจดทะเบียน

มาตรา ๒๓ รถที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศให้เจ้าของรถมาขอรับคืนรถภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นายทะเบียนยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้แทนรถที่ขอรับคืน

รถที่ยึดตามวรรคหนึ่ง และได้มีการจัดการขายทอดตลาดรถนั้นแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นคืนแก่เจ้าของรถแทน

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในประกาศตามวรรคหนึ่งและเจ้าของรถมิได้มาขอรับคืนรถ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจัดให้มีการขายทอดตลาดรถนั้น และเมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถแล้วให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติ บางประการจึงไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่ ได้แก่ การกำหนด เพิ่มเติมน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตในปัจจุบันที่ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมาก ส่งผลให้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่ผลิตขึ้นใหม่มีน้ำหนักตัวรถ ที่เพิ่มขึ้น การขยายอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวสามารถมาขอเปลี่ยนชนิดใบอนุญาตขับรถได้โดยไม่ต้องรอให้อายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวดังกล่าวสิ้นอายุลงเสียก่อน การให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีสามารถมาขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ เพื่อไม่ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ที่ถูก เพิกถอนใบอนุญาตขับรถเกินสมควร การกำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้และข้อยกเว้นในการใช้รถ ที่ยังไม่ได้จดทะเบียนได้ในบางกรณี และการปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการ เพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม และกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับ รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง ตลอดจนการปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไข บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่ ได้แก่ การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับน้ำหนักรถ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตในปัจจุบันที่ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมาก การเพิ่มเติมเรื่องการมอบอำนาจของนายทะเบียนประจำจังหวัด เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีการกระจายอำนาจและคล่องตัว การกำหนดให้มีตัวแทนจาก ภาคประชาชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การให้ใช้รถขนส่งในลักษณะหมุนเวียนกันได้ เพื่อให้การใช้รถเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า อันเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อการค้าการลงทุน และการปรับปรุงอำนาจ ของนายทะเบียนและผู้ตรวจการ เพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าบริการ ตรวจสภาพรถ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ใช้บริการให้ได้รับความเป็นธรรม ตลอดจนการปรับปรุง บทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

๒.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒.๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ให้มีความหมายครอบคลุมประเภทรถที่กว้างขึ้น โดยไม่จำกัดลักษณะด้วยจำนวนที่นั่งและน้ำหนักของรถ และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์ในปัจจุบันที่ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ทำให้รถที่ผลิตขึ้นใหม่มีน้ำหนักตัวรถที่เพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” และร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ (๓ ทวิ))

๒.๑.๒ กำหนดประเภทรถที่ต้องห้ามการใช้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้รถที่ยังไม่ได้จดทะเบียนได้ในบางกรณี เพื่อเป็นทางออกให้แก่ผู้ที่มีความจำเป็นต้องใช้รถดังกล่าวในระหว่างที่ยังไม่ได้จดทะเบียนได้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๖/๑)

๒.๑.๓ ปรับปรุงอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการเข้าตรวจสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และแก้ไขอำนาจในการยึดรถนั้น ให้เป็นการยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถแทน เพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคสอง ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และร่างมาตรา ๙ ยกเลิกมาตรา ๓๙)

๒.๑.๔ ปรับปรุงอายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวให้มีกำหนดสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถนั้น เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวซึ่งประสงค์จะขอใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นสามารถมาขอเปลี่ยนชนิดใบอนุญาตขับรถดังกล่าวได้โดยไม่ต้องรอให้อายุใบอนุญาตขับรถชั่วคราวของตนสิ้นอายุลงเสียก่อน (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

๒.๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถว่าต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างพักใช้ใบอนุญาตขับรถ นอกเหนือไปจากการถูกยึดใบอนุญาตขับรถ เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงที่ใกล้เคียงกัน และให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีสามารถมาขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าในกรณีที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถไปแล้ว ผู้ที่ถูกเพิกถอนดังกล่าวจะมีสิทธิขอรับใบอนุญาตใหม่ได้เมื่อใด อันจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลมิให้ถูกกระทบเกินสมควร (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ (๘) และร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๔๖ (๙))

๒.๑.๖ เพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนและผู้ตรวจการในการออกหนังสือเรียกเจ้าของรถหรือผู้ขับรถมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อให้การตรวจสอบและควบคุมกำกับดูแลผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือกระทำความผิดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๕๗ สัตต)

๒.๑.๗ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๖๑/๑ และมาตรา ๖๖/๖)

๒.๑.๘ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่ม (๗/๑) และ (๗/๒) และร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติม (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

๒.๑.๙ กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่ม (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ)

๒.๑.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับรถยนต์ส่วนบุคคลที่ได้จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๒๑) และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับรถที่ถูกยึดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของรถมาขอรับคืนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถไว้แทน ถ้าพ้นระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้วเจ้าของรถยังไม่มาขอรับคืน ให้ขายทอดตลาดรถนั้น (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒.๒.๑ แก้ไขคำนิยาม “การขนส่งส่วนบุคคล” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ (๕)) และบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดประเภทรถที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ (๒) (ข)) โดยปรับปรุงในส่วนของน้ำหนักบรรทุกให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบัน

๒.๒.๒ แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัด โดยกำหนดให้ชัดเจนว่าอาจมอบให้เฉพาะข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนเท่านั้น (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสี่)

๒.๒.๓ แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง โดยตัดในส่วนของถ้อยคำที่กล่าวถึงผู้แทนในตำแหน่งต่าง ๆ ออก เพราะสามารถมอบอำนาจได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอยู่แล้ว และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการขนส่งหรือการวางแผนจราจร เพื่อให้ดูแลพินิจในการแต่งตั้งกรรมการดังกล่าวกว้างมากขึ้น (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง) แต่ในส่วนขององค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ นั้น ไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากควรเป็นดุลพินิจของท้องถิ่นเอง

๒.๒.๔ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการเดินรถหมุนเวียน (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๓๙/๑) โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๓๙ เนื่องจากเป็นหลักการใหม่ที่เพิ่มขึ้นจากการประกอบการขนส่งประจำทางตามปกติ

๒.๒.๕ กำหนดให้อธิบดีหรือนายทะเบียนมีอำนาจตรวจสอบการดำเนินงานของสถานีขนส่ง นอกเหนือไปจากสถานที่ดำเนินการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง และให้อำนาจในการอายัดสิ่งของหรือเอกสารที่เป็นความผิดหรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิด หรือได้มาจากการกระทำความผิด นอกเหนือไปจากอำนาจในการยึดสิ่งของหรือเอกสารการเข้าไปในสถานที่ดำเนินการเพื่อทราบข้อเท็จจริงและตรวจสอบบัญชีและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง และเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ และร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๒๕/๑) และกำหนดโทษผู้ที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔)

๒.๒.๖ กำหนดให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกกำหนดมาตรฐานอัตราค่าบริการตรวจสอบสภาพรถ และกำหนดโทษกรณีที่เก็บค่าบริการผิดไปจากอัตราที่กำหนด หรือไม่แสดงอัตราค่าบริการตรวจสอบสภาพรถ (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๗๔/๑ และร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๑๔๘/๑ และมาตรา ๑๔๘/๒)

(๒๐)

๒.๒.๗ กำหนดโทษสำหรับผู้ขับรถที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ตรวจการ
ที่เรียกรถให้หยุด (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๑๔๔/๑)

๒.๒.๘ กำหนดบทเฉพาะกาลให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ
ควบคุมการขนส่งทางบกกลางซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อยู่ในตำแหน่ง
ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๑๔)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการ ตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)